

ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁR
MAGYAR NEMZETI KÖNYVTÁR

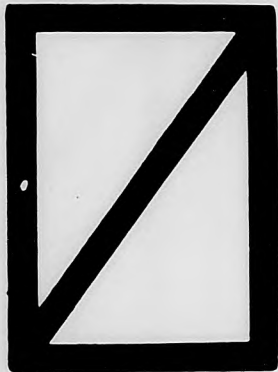
BIBLIOTHÈQUE NATIONALE SZÉCHÉNYI
BUDAPEST, HONGRIE

FM3 / 7398

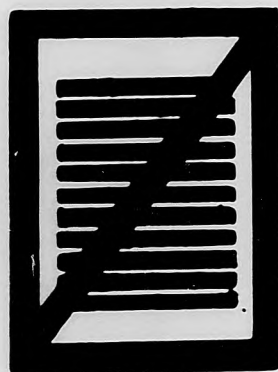
1956 : Jun. 17. -

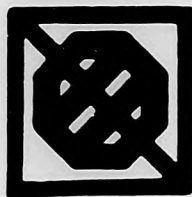
A MIKROFILMEZÉSBŐL SZÁNDÉKOSAN KIHAGYOTT
LAP

AZ EREDETI DOKUMENTUMBAN A LAP ÜRES

AZ EREDETI DOKUMENTUMBÓL A LAP HIÁNYZIK

AZ EREDETI DOKUMENTUM ROSSZUL OLVASHATÓ

MAGYAR TÁVIRATI IRODA. BELFÖLDI HIREK

1956. /évf. nélk./   jan. 1-dec. 30.   számozás nélk.

Hiány: jan. 11/ 19.lap; jan. 21/ 19.lap; jan. 31/ 1.lap;
febr. 1/ 19.lap; febr. 13/13.lap; ápr. 7/19.lap; ápr. 28/3.lap;
máj. 3/ 7.lap; máj. 29/ 25.lap; jun. 14/ 31.lap; okt. 15/ 3-
10.lap; okt. 22/ 15.lap; okt. 24-nov. 30., dec. 13/ 15.lap;
dec. 29/ 11-12.lap.

M T I H I V A T A L O S K Ö Z L E M É N Y E K

H 3. kiadás 1956. június 16. 18 óra 15 perc

Színművészek kitüntetése.

1956. június 16.
A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az 1956 évi Színházi Fesztivál alkalmából, művészi munkája elismeréséül

A Magyar Népköztársaság kiváló művésze

kitüntetést adományozta Tőkés Anna Kosuth-díjas érdemes művésznek,

A Magyar Népköztársaság érdemes művésze

kitüntetést kapta Gellért Lajos, a Petőfi Színház, Greguss Zoltán a Madách Színház, Kovács Teres, a miskolci Déryné Színház, Timár József, a Madách Színház, Somló István, a Nemzeti Színház művésze, Nagy Adorján a Színház- és Film-művészeti Főiskola tanára.

Az Elnöki Tanács művészi munkája elismeréséül Kiss Manynak, a Madách Színház, Ladomerszky Margitnak, a Nemzeti Színház, Deák Sándornak, a Magyar Néphadsereg Színház művészének

a Munka Érdemrend;

Fejes Terink, a Vidám Színpad, Földényi Lászlónak, a Magyar Néphadsereg Színház, Juhász Józsefnek, a Nemzeti Színház, Kovács Károlynak, a Petőfi Színház, Mihály Vilémnek, az egri Gárdonyi Géza Színház, Petur Ilkának, a győri Kisfaludy Színház, Rajz Jánosnak, a Nemzeti Színház, Ujlaki Lászlónak, a Madách Színház és Zoltán Ágostonnak, a Fővárosi Operettszínház művészeinek

a Szocialista Munkáért Érdemérem;

Angyal Sándornak, a debreceni Csokonai Színház, Bikádi Györgynek, a József Attila Színház, Farkas Emrőnek, a miskolci Déryné Színház, Gönczöl Jánosnak, a Magyar Rádió, Kamarás Gyulának, a Petőfi Színház, Kormos Lajosnak, a szegedi Nemzeti Színház, Sándor Annának az Állami Faluszínház, Sinády Józsefnek, az Állami Bábszínház, Virágos Mihálynak, a debreceni Csokonai Színház művészeinek és Zsolt Istvánnak, a Nemzeti Színház főügyelőjének

a Munka Érdemérem

kitüntetést adományozta. /MTI/

M.T.I.

Kiadja a Magyar Távirati Iroda, Budapest, I., Fém utca 5-7. Telefon: 159-490, 359-590
A szerkesztésért és kiadásért a vezérigazgató felel.

M T I E E L F Ö L D I H I R E K

B 1. kiadás 1956. június 17. 7 óra -- perc

Mezőgazdasági hírek

1956. június 17.
Somogy megyében mintegy tízezer hold kukoricát kapáltak meg géppel a termelészövetkezetek földjén. Frikton Mihály, a Karádi Gépállomás traktoristája az elmúlt tíz nap alatt 250 hold kukoricát gyomtalanított gézzel a megyében elsőnek teljesítette növényápolási tervét.

X X X

Az adonyi járásbeli Rácalmáson a községi tanács megtárgyalta az aratás tennivalóit. Megállapították, hogy a termelészövetkezetek jól felkészültek a nagy munkára. A közös gazdaságok összesen 260 holdon aratnak kombájnnal. A tanácsülésen 14 közös szérút jelöltek ki.

X X X

A Mezőgazdasági Kutató Intézet meghívására az ország különböző vidékeiről számos szakember látogatott el Martonvásárra. A vendégek megtekintették az intézetben folyó növény-nemesítési és növénytermesztési kísérleteket.

X X X

Békés megyében a termelészövetkezetek elhatározták, hogy gabonájuk több mint háromnegyed részét géppel aratják az idén. A termelészövetkezetek a tavalyinál ezer holddal nagyobb területre kötöttek kombajn-aratási szerződést.

X X X

A Felsőtiszán megkezdődött a nyári halászat. Eddig csaknem ötven méssa különböző fajtájú halat zsákmányoltak. A legszebb példány egy husz kilós harcsa volt, amelyet a pácinti halászok húztak partra.

X X X

A szarvasi erbozetumban harminc évi szünet után most dusan virágzik a kincsi cédrusfa. A negyven centi hosszú virágfűrtök a japán akácéhoz hasonlóak.

X X X

Vas megyében a bürokráciabizottság hivatalban bizottságot hoztak létre a bürokratikus intézkedések megszüntetésére. A bizottság munkája nyomán máris felére csökkent a járási hivatalokhoz küldött levelek, utasítások száma. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 1. kiadás 1956. június 17. 7 óra -- perc

Mezőgazdasági hírek

1956. június 17.

Somogy megyében mintegy tízezer hold kukoricát kapáltak meg géppel a termelőszövetkezetek földjén. Frikton Mihály, a Karádi Gépállomás traktoristája az elmúlt tíz nap alatt 250 hold kukoricát gyomtalanított szettel a megyében elsőnek teljesítette növényápolási tervét.

X X X

Az adonyi járásbeli Rácalmáson a községi tanács megtárgyalta az aratás tennivalóit. Megállapították, hogy a termelőszövetkezetek jól felkészültek a nagy munkára. A közös gazdaságok összesen 260 holdon aratnak kombájnnal. A tanácsülésen 14 közös szérút jelöltek ki.

X X X

A Mezőgazdasági Kutató Intézet meghívására az ország különböző vidékeiről számos szakember látogatott el Martonvásárra. A vendégek megtekintették az intézetben folyó növény-nemesítési és növénytermesztési kísérleteket.

X X X

Békés megyében a termelőszövetkezetek elhatározták, hogy gabonájuk több mint háromnegyed részét géppel aratják az idén. A termelőszövetkezetek a tavalyinál ezer holddal nagyobb területre kötöttek kombajn-aratási szerződést.

X X X

A Felsőtiszán megkezdődött a nyári halászat. Eddig csaknem ötven méssa különböző fajtájú halat zsákmányoltak. A legszebb példány egy husz kilós volt, amelyet a páciinti halászok húztak partra. harcsa

X X X

A sz-rvasi erdőteremben harminc évi szünet után most dusan virágozik a kínai cédrusfa. A negyven centi hosszú virágfűrtők a japán akácéhoz hasonlóak.

X X X

Vas megyében a bürokráciabizottság bizottságot hoztak létre a bürokratikus intézkedések megszüntetésére. A bizottság munkája nyomán már a felére csökkent a járási hivatalokhoz küldött levelek, utasítások száma. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 2. kiadás 1956. június 17. 7 óra 05 perc

Az elmúlt öt év átlagánál háromszer vagonnal több cukorrépa-
termésre számítanak Győr megyében

1956. június 17.

Győr megyében a cukorrépanemesítés és termesztés hazájában az idén 15-20 százalékkal magasabb terméseredményeket várnak cukorrépából, mint az első ötéves terv átlagtermése volt. A jó terméskilátás egyrészt a kedvező időjárásnak, másrészt a gondos növényápolásnak köszönhető. A termelők már háromszor kapálták meg a cukorrépát, egyes termelőszövetkezetekben már negyedszer járja a cukorrépaföldeket a kapó. Idejében felvették a nem nagy számban jelentkező levéltetű ellen is a küzdelmet, s a megyei növényvédő állomás gépei csirájában megakadályozzák a kártevők elszaporodását. Mindezek eredményeképpen a szakértők úgy számítják, hogy az idén háromszer vagon cukorrépával többet takarítanak be, mint az elmúlt években. Számos termelőszövetkezetben kétezár mázsán jóval felüli termésre számítanak. /MTI/

A Könnyűipari Gépgyár ebben az évben újfajta gyártmányokkal
gazdagítja iparunkat

1956. június 17.

A Könnyűipari Gépgyárban a közelmúltban új típusú faipari gyaluzépek első sorozatának gyártását kezdték meg. Elkészült a tetszerős, áramvonalas kivitelű, nagyteljesítményű hosszlyukfuró faipari gép mintapéldánya is. Az újfajta hosszlyukfurógépből még ebben az évben huszat készítenek. /MTI/

Megerősítették a balatonmenti postaszolgálatot

1956. június 17.

Az idén az üdülő- és kirándulóhelyeken az eddiginél jóval nagyobb távpost- és levélforgalomra számít a posta. Ezért a balatonmenti postahivatalokat több mint száz dolgozóval erősítették meg. Az üdülőhelyek postai ellátását időszakos hivatalok felállításával is javítják. Több helyen, mint például Tihenyben a kikötő épületében nyitottak nyári postahivatalt, amely szeptemberig tart nyitva. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 3. kiadás 1956. június 17. 7 óra 10 perc

A dorogi szénmedencén még ebbe az esztendőben tizenhatezer
méter kutatófurással vizsgálják a széntelepek geológiai hely-
zetét

1956. június 17.

A Dorogi Szénbányászati Trösztnél az egyik legnagyobb gond a munkahely hiánya. A régi aknaüzemek ugyanis már kiöregedtek s most már jórészt csak a múltban meghagyott széntelepeket, továbbá pilléreket lehet lefejteni. Az új aknák, az annavölgyi XVII-es és XVIII-es ikerakna, továbbá a sári-sápi XIX-es és XX-es ikerakna viszont még nem termelnek. A nehézségekről, a feladatokról Lévárdi Ferenc trösztigazgató a következőket mondotta:

A jelenlegi munkahely-hiány megszüntetésére már egy sor intézkedés történt, így például megkezdtek a csolnoki I-es akna pillérjeinek lefejtését, továbbá a csolnoki II-es aknának a falu alatt húzódó széntelepeit is lefejtjük - természetesen nagy óvatossággal. A tröszt jövője megköveteli, hogy az üzemben lévő két aknán kívül is több aknaüzem épüljön a második öt éves tervben. Az új aknák telepítéséhez azonban elengedhetetlen feltétel a szénkincs geológiai helyzetének tisztázása. Ez annál is fontosabb, mert minél mélyebbre hatolunk a szénért, annál inkább számolni kell a karsztvíz-veszéllyel és a telepek fölötti zavartsággal. A szénvagyon geológiai helyzetének megismerése érdekében a tröszt területén még ebben az évben 16.000 méter kutatófurást végzünk. Ezek a vizsgálódások egyben segítséget nyújtanak a további termelési módszerek kialakításához is. /MTI/

Diszelszadás Csepelen a dolgozó nők világtalálkozója
tiszteletére

1956. június 17.

A Vas- és Fémipari Dolgozók Szakszervezete június 19-én kedden este hét órakor a Dolgozó nők világtalálkozó-
jának küldöttei tiszteletére diszelszadást rendez a Rákosi
Művek szobadéri színpadán /Csepel, Béka tér 1./ A műsorban
szerepelnek a Rákosi Művek központi színpadikus zenekara és
őnekkara, a MÁV/G balettkara, az Egyedi Gépgyár táncsoport-
ja, a Csepeli Papírgyár táncsoportja és több hivatásos művész.
Hossz idő esetén az előadást a Csepeli Sportcsarnokban tart-
ják meg. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 4. kiadás 1956. június 17. 7 óra 15 perc

Eredményes munkáról adtak számot a győri járás szülői munkaközösségei

1956. június 17.

Szombaton gyűlést tartottak a győri járás területén működő szülői munkaközösségek elnökei. Salamon Ferenc, a győri járási tanács oktatási osztályának tanulmányi felügyelője megállapította, hogy a szülői munkaközösségek igen nagy mértékben segítettek az iskoláknak. Több mint háromszázezer forint értékű társadalmi munkát szerveztek a járás 63 iskolájának és 12 óvodájának, de sokat tettek a tanulók iskolán kívüli nevelése és a pontos iskolába járás érdekében is. Az előző évi állapothoz képest kevesebb gyermek mulaszt és ritkábbak a késések is.

A mintegy husz felszólaló között a ménfőcsanakai munkaközösség elnöke elmondta, hogy a legszorosabb kapcsolatot alakult ki a szülők és a nevelők között, s ennek eredménye, hogy nincsen mulasztás az iskolában. A szülői munkaközösség rendezvényekkel és egyéb anyagi támogatással járul hozzá, hogy a gyermekek és nevelők részére is széppé, feljethetlenné tegye az együtt töltött iskolai éveket. Most például minden hetedikes uttózó egy Patófi-kötettel ajándékozta meg az iskolától búcsúzónyelvadások pajtását. A győrszentmártoni szülői munkaközösség elnöke a gyermekek nyári foglalkoztatásáról elmondotta, hogy már megalakították az uttózókból a közönséges brigádokat, valamint aratás idejére a kalászgűjtő munkacsoportokat. /MTI/

Munkaverseny-jutalom: Szovjetunióbeli utazás

1956. június 17.

A Magyar Páncsiparban izgalmas verseny folyik. Ha elnyerik az Előzetes címet, ötvenezer forint jutalmat kapnak a dolgozók. A gyár műszaki színvonalának emeléséért a legutóbbi műszaki konferencián kihirdették, hogy a legjobb eredményeket felmutató művezető és segédművezető jutalma a Szovjetunióba szóló IBUSZ jegy lesz. A művezetők versenye szeptember végéig tart, a startja még csak most van, de máris igen nagy az izgalom a gyárban. Erre a díjra mindenki pályázik, valamennyien szeretnék elnyerni, hogy jutalomútdülés során teljesüljön vágyuk, megtekintsék Moszkvát és a Szovjetunió sok szép táját. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 5. kiadás 1956. június 17. 7 óra 20 perc

Mi ujság vidéken?

1956. június 17.

Kétszáz kislakás helyét jelölte ki a sztálinvárosi tanács

Sztálinváros Tanácsa legutóbb kétszáz családi ház építésére biztosított helyet.

Ezerháromszáz fiatal a győri uttózóházban

A győri uttózóház 28 szakkörében 1300 fiatal töltött hasznos foglalkozást ebben az évben. A ház munkája az idén tovább bővült: megalakult a gépészeti és a tudományos szakkör. Hathatós segítséget kaptak a város üzemeitől, amelyek különböző felszerelésekkel segítettek a gyermekek munkára nevelését. A társadalom támogatásának eredményeként az ősszel már könyvkötő és főző szakkör is indul az uttózóházban.

Vasvári kört alakítottak a szombathelyi fiatalok

Szombathelyen megalakult a Vasvári Fél Kör. A kör a város DISZ bizottságának irányításával fogja össze a fiatal értelmiségieket. A tervekben többek között vitaszekerek szerepelnek, amelyeken majd különböző kérdéseket tárgyalnak meg.

Negyven debreceni üzem és vállalat áll kapcsolatban a hajdusági falvakkal

A debreceniek az elmúlt években egyre rendszeresebb kapcsolatokat építettek ki a megye dolgozó parasztjaival. Negyvennél több üzem és vállalat dolgozói, művészeti csoportjai keresik fel rendszeresen az általuk segített községeket, támogatnak majd el Debrecenbe.

Elkészült Miskolc legrégibb műemlékének helyreállítási terve

Miskolc legrégibb lakóháza közé tartozik a város főutcáján levő Rákóczi ház. Az 1700-as évek elején épült, s az adatok szerint - az ónodi országgyűlésre menve - II. Rákóczi Ferenc szállása volt. Az egy emeletes Rákóczi-házat most korhű stílusban helyreállítják.

/folyt. köv./

/Mi ujság vidéken . . folyt.

Választják Hajdu megye küldötteit az ország leánytalálkozóra

A júniusi országos leánytalálkozón Hajdu-Bihar megyét mintegy ötven küldött képviseli. A DIESZ szervezetekben már folynak a választások. A küldöttek szép ajánlékokat, népművészeti alkotásokat is visznek majd magukkal Budapestre.

Göcseji népdalgyűjtemény

Vajda József novai pedagógus évek óta gyűjti Göcsej népi hagyományait. Munkájával száznál több népdalt felőlelő gyűjteményt sikerült összeállítania. A Cserta partján oiműfüzetet különösen értékesé teszi, hogy a népdalok több mint nyolcvan százaléka más gyűjteményben nem található meg. A megyei tanács népművelési osztálya megkezdte a népdalcsokor kiadásának előkészítését. /MTI/

A sikeres próbagyártás után megkezdik az ioncserélő műgyanta nagyüzemi gyártását

1956. június 17.
A villamosenergiaipar nagy mennyiségben használ ioncserélő műgyantákat vizlágyításra. Eddig ezt a műanyagot is külföldről szerezték be. Legutóbb azonban a Kőbányai Műanyaggyár hozzálátott az ioncserélő műgyanták készítéséhez - kísérleti célokra. A műgyantákat az erőművek kipróbálták s elismeréssel szóltek róla. A laboratóriumi vizsgálatok után, július elején megkezdődik a Kőbányai Műanyaggyárban a nagyüzemi gyártás. /MTI/

Ötszáz személyes művelődési ház épült a Gyömrői uton

1956. június 17.
A Villamosgép és Kábelgyár dolgozói részére ötszáz személyes művelődési ház épült a Gyömrői uton, a gyár bejáratával szemben. /MTI/

A világ minden részébe eljutnak a parádsasvári üveggyár termékei

1956. június 17.

A Mátra hegység egyik völgyében, Parádsasváron százötven évvel ezelőtt kezdte meg működését hazánk egyik legrégebbi üzeme, a parádsasvári üveggyár. Ebben a gyárban akkor szlovák és német szakemberek tanították meg a helybelieket az üvegfúvás mesterségére. Ma már a parádsasváriaknak hagyományos foglalkozása a szép üvegtárgyak készítése. Gyárukat az elmúlt évek folyamán az állam segítségével kétszeresére bővítették és termékeiket, a szebbnél-szebb csiszolt, festett és sima készleteket, a szívárvány minden színében pompázó dísz tárgyakat a világ minden részében szívesen vásárolják. Sok megrendelést kapnak Angliából, Amerikából, Ausztráliából, de még Sziciliából is. Az üveggyár dolgozói büszkéek gyártmányaikra, amelyekkel már világ hírnévre tettek szert és mindig pontosan határidőre szállítják a külföldi megrendeléseket. Az év elejétől már tíz vagon export-árut indítottak utnak. A jövő hónapban újabb három vagon csiszolt, sima és festett üvegárut küldenek a világ különböző országaiba, ahol tovább öregbitik a magyar ipar hírnevét. /MTI/

A Hadtörténeti Múzeum kiállítása Kecskeméten

1956. június 17.

A Hadtörténeti Múzeum kétnapos kiállítást rendezett a kecskeméti tiszti klubban. A kiállítás a török hódítók elleni harcok dokumentumait, korabeli festményeket, fegyvereket mutatott be. /MTI/

Ujjáépítették a komlói és a salgótarjáni erőművek hűtőtornyait

1956. június 17.

A 21. számú Állami Építőipari Vállalat dolgozói a hónap elején fejezték be a komlói és a salgótarjáni erőművek hűtőtornyainak ujjáépítését. Így a két iparvidék elektromos áramszolgáltatása ismét zavartalanra vált. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 8. kiadás 1956. június 17. 7 óra 35 perc

A hét könyvei

1956. június 17.

Akadémiai Könyvkiadó

Mikszáth Kálmán összes művei. Szerk. Bisztray Gyula, Király István. 2.köt. Regények és nagyobb elbeszélések. 2. 1873-1883. Az apám ismerősei - Nemzetes uraimék /Mácsik a nagyerejű. Függelék: Vázlatok és változatok/ 404 o. 8 t. füzve kötve -- 25.-

Akadémiai Könyvkiadó /Bukarest/

Jancsó Elemér: Az Erdélyi Magyar Nyelvmívelő Társaság iratai. 446 o. -- 50.-
Nyulás Ferenc. 335 o. 7 t. 25.- --

Ifjúsági Könyvkiadó

Verne: A lángban álló szigettenger. - A dunai hajós - Az ostromzáron át. Három regény 444 o. -- 27.-

Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó

Ausztria. 70 o. 1 t. /Külkereskedelmi utmutató/ 6.- --
Berna Péter: A magyar büntető törvényhozás fejlődésének vázlatja a felszabadulástól. 93 o. 9.- --
Dánia - Izland. 108 o. 1 térk. /Külkereskedelmi utmutató/ 10.- --
Görögország. 61 o. 1 térk. /Külkereskedelmi utmutató/ 6.- --
Kálmán Jenő: Sicc kalandja. Verses mese 44 o. -- 10.-
Mexikó. 72 o. 1 térk. /Külkereskedelmi utmutató/ 7.- --
Mozgó állatok. Kivágó, összerakó, mozgó játékok 8 t. 8.- --
Norvégia. 57 o. 1 térk. /Külkereskedelmi utmutató/ 5.50 --
Sportzsebkönyv. Sporteredményeink statisztikája 1954-1955. 103 o. 7 t. 5.- --
Törökország. 69 o. 1 térk. /Külkereskedelmi utmutató/ 6.- --

Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó /Bukarest/

Szász Károly. 296 o. 1 t. 15.- --

/folyt. köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 9. kiadás 1956. június 17. 7 óra 40 perc

/A hét könyvei. . . folyt.,

Magvető Könyvkiadó

Kolozsvári Grandpierre Emil: A nagy ember. Regény 376 o. /Vidám könyvek 1956. 4./ füzve kötve 4.- --

Mezőgazdasági Könyvkiadó

Arany Sándor: A szikes talaj és javítása. 407 o. 32 t. -- 64.-
Okályi István - Maliga Pál: Gyümölcsstermelés. 2. köt. 377 o. 10 t. /Kertészeti és szőlészeti főiskola tankönyvei/ -- 62.-
Szakátsy Gyula: Az almafák rendszeres termésének biztosítása. 3.jav. és bőv.kiad. 99 o. 4 t. 5.- --

Műzaki Könyvkiadó

Arutjunov: Villamos mérőműszerek számítása és szerkesztése. Függelék: Kolos Richárd. Mérőtranszformátorok. 2.kiad. 555 o. -- 75.-

Művelt Nép Könyvkiadó

Kolos Ede - Kolosné Pethes Edit: Hazai gyógynövényeink. 2.kiad. 243 o. -- 25.-
Petényi Géza: Gyermekgyógyászat. 2.változatlan kiad. 694 o. 1 t. -- 125.-

Szépírók Könyvkiadó

Arany János összes költeményei. 1-3 köt. 628, 559, 619 o. -- 70.-

Szirma Könyvkiadó

Szabó László: A tanácsok pártirányításának módszereiről. 99 o. 4.- --
Új földeken... Cikkgyűjtemény a szűzföldek meghódításáról. 187 o. 4 t. 10.- --

Zeneműkiadó

Lajtha László: Sopron megyei virrasztó énekek 623 o. 1 térk. /Népzenei monográfiák 4./ -- 100.- /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK
B 10. kiadás 1956 június 17. 14 óra 40 perc
Időjárásjelentés

A Meteorológiai Intézet jelenti június 17-én, vasárnap délben:

Az éjszakai lehülés gyengül

Az Azori és a kelet-európai anticiklon között Német- és Lengyelországon keresztül kialakult magasnyomású gerinc területén csendes, száraz az időjárás. Az Atlanti Óceán felől beáramló hűvös óceáni levegő Európa nyugati, északi részén okoz csapadékot. Hazánkban szombaton változó volt a felhőzet, a reggeli órákban több helyen esett kisebb eső. 9-10 óra után azonban az esőzés megszűnt. A lehullott csapadék mennyisége jelentéktelen volt. A hőmérséklet általában 18-21 fokig emelkedett, ma hajnalban 7-10 fokig hűlt le a levegő.

Budapesten szombaton a hőmérséklet napi középértéke 3,9 fokkal alacsonyabb, a légnyomás napi középértéke 3,8 mm-rel magasabb volt, mint a sokévi átlag.

Budapesten vasárnap 12 órakor hőmérséklet 19 fok, a tengerszintre átszámított légnyomás 764 mm, mérsékeltén süllyedő irányzatú.

Várható időjárás hétfőn estig: felhőátvonulások, a nyugati megyékben néhány helyen kisebb eső, mérsékelt, helyenkint élénkebb déli, délnyugati szél. Az éjszakai lehülés gyengül, a nappali hőmérséklet alig változik.

Várható legalacsonyabb hőmérséklet ma éjjel 10-13, helyenkint 13 fok felett. Legmagasabb nappali hőmérséklet hétfőn 22-25 fok között. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK
B 11. kiadás 1956. június 17. 15 óra 40 perc

Befejeződött Siófokon a fogorvosok Árkövy vándorgyűlése

1956. június 17.

Vasárnap délelőtt Siófokon véget ért a fogorvosok Árkövy vándorgyűlése. A háromnapos ülésen a fogászati klinikák és a budapesti Központi Stomatológiai Intézet professzorai, orvosok, több szakmai kérdést vitattak meg. A tanácskozáson a kutatók kísérletezéseikről is beszámoltak.

A kétvétenként rendezett tudományos ülést számos külföldi stomatológiai intézet üdvözölte táviratban. /MTI/

Kutyakiállítás a Városligetben

1956. június 17.

Vasárnap reggel a Városligetben a helyiipari vásár területén megnyílt a Magyar Kutyatenyésztők Országos Egyesülete által rendezett első országos kutyakiállítás. A tenyésztők az ország minden részéből több mint 450 magyar és külföldi fajtájú törzskönyvezett kutyát hoztak a kiállításra. S. Szabó Ferenc, az Országos Mezőgazdasági Múzeum főigazgatója, az egyesület elnöke megnyitó beszédében kiemelte, hogy a kiváló fajkutyák ma is rendkívül keresettek külföldön, s így a kivétel szempontjából is fontos a kutyatenyésztés. Az egyesület elsőrendű feladatának tekinti a magyar fajtájú kutyák, különösen a magyar vadászkutyafajták tenyésztésének erősítését és segítését.

A kiállításon árúsitják is a kutyákat. /MTI/

Külföldi vendégek a Balatonnál

1956. június 17.

Szombaton este érkezett meg az idei első külföldi utascsoport a balatoni üdülőkbe. A most érkezett svájci vendégek ezen a héten Balatonföldváron nyaralnak.

Vasárnap csehszlovák utascsoport jelent meg a magyar tenger partján. A csehszlovák vendégek Siófokon töltenek több napot, ahol a szak szervezeti és vállalati üdülőket is meglátogatják. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 12. kiadás 1956. június 17.

90 óra 10 perc

Nagy szeretettel fogadta Budapest népe a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttjét

1956. június 17.

Kim Ir Szen marsall, a Koreai Munkapárt Központi Bizottsága elnöke, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsa elnöke vezetésével vasárnap néhány napos látogatásra koreai kormányküldöttség érkezett hazánkba.

A kormányküldöttség tagjai: Pak Den Aj, a Koreai Munkapárt Központi Bizottságának elnökhelyettese, Nam Ir külügyminiszter, Li Cson Ok, az Állami Tervbizottság elnöke, Ko Djun Thjak, az Észak-koreai Demokrata Párt Központi Bizottságának elnökhelyettese, Kim Ben De, az Észak-koreai Ifjubarátok Pártja Központi Vezetőségének elnökhelyettese, Cso Kim Szen, a Kim Csak Politechnikai Intézet igazgatója, Han Gi Csan, a Kim Csak Kohászati Művek részlegvezetője, a munka hőse, Tyeen Szen Bok, termelőszövetkezeti elnök, a munka hőse, valamint An Jen, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövete, aki Budapesten csatlakozott a kormányküldöttséghez.

A Magyar Népköztársaság fővárosának népe nagy szeretettel fogadta a kedves vendégeket. A ferihegyi repülőtéren több ezer budapesti dolgozó gyűlt össze, hogy köszöntse a koreai nép képviselőit.

A repülőtér erre az alkalomra ünnepi díszbe öltözött: a központi épületet koreai és magyar zászlók, üdvözlő feliratok díszítették. Az épület előtt néphadseregünk díszőrsége sorakozott fel, a csapatzászlóval.

A küldöttség fogadására megjelentek a párt és a kormány vezetői: Apró Antal, Ács Lajos, Dobi István, Hegedüs András, Kovács István, Rákosi Mátyás, Szalai Béla, Bata István, Piros László, Egri Gyula, Vég Béla, továbbá Rényi Sándor, az országgyűlés elnöke, Kristóf István, az Elnöki Tanács titkára, Boldoczki János külügyminiszter. Jelen volt a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének számos tagja, a Minisztertanács tagjai, a politikai, a gazdasági és kulturális élet kiváló képviselői, a Külügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium vezető munkatársai.

/Folyt. köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 13. kiadás 1956. június 17.

10 óra 35 perc

/Nagy szeretettel...1.folyt./

Részt vettek a küldöttség fogadásán a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi nagykövetségének tagjai. Jelen volt a budapesti diplomáciai képviseletek számos vezetője. Nagy számban jöttek el a fogadtatásra a magyarországi koreai kolónia tagjai; köztük a hazánkban tanuló általános- és középiskolás diákok, egyetemi hallgatók, valamint a kínai és a vietnami diákok. Ott voltak a hazai és a külföldi sajtó képviselői.

A koreai kormányküldöttség különrepülőgépei 12 óra-kor szálltak le a repülőtérré. Kim Ir Szen marsallt és a küldöttség tagjait elsőnek Rákosi Mátyás, Hegedüs András, Apró Antal, Bata István és Boldoczki János köszöntötte. A koreai és a magyar Himnusz elhangzása után Kim Ir Szen marsall Rákosi Mátyás, Hegedüs András és Bata István kíséretében ellépett a tisztelgő díszőrség előtt s üdvözölte az egységet. Uttörők virágcsokrokat nyújtottak át a kedves vendégeknek, akik melegen üdvözölték az őket köszöntő, éljenző budapesti dolgozókat.

Ezt követően Hegedüs András, az MDP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke mondott üdvözlő beszédet:

- Kedves Kim Ir Szen elvtárs! Kedves vendégeink és barátaink!

- Engedjék meg, hogy a magyar nép, a Magyar Népköztársaság kormánya nevében forró szeretettel üdvözöljem a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság küldöttségét /Taps/, annak vezetőjét, Kim Ir Szen elvtársat, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsának elnökét /Taps/, a kormánydelegáció minden tagját, szeretett vendégeinket.

- Az Önök magyarországi látogatása, kedves elvtársak, az egész magyar népből szinte örömet vált ki. Népünk mint testvéreit fogadja Önöket, a hős koreai nép küldötteit, amely annyi áldozatot hozott országának szabadságának és függetlenségének védelméért és az egész világ békéjének megőrzéséért. Népünk szintén nagybecsüléssel kísérte figyelemmel azt a fejlődést, amely a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságban 1945-től 1950-ig végbe ment és mély együttérzéssel figyelte a koreai nép áldozatos harcolt, amelyet a kínai népi önkéntesekkel vállalva vívott a nemzeti függetlenségéért, társadalmi vívmányainak eltiprására törő imperialista agresszió ellen.

/Folyt. köv./

B 14. kiadás 1956. június 17.

16 óra 30 perc

/Nagy szeretettel...2.folyt./

- Népünk őszinte elismeréssel adózik a szorgalmas és tehetséges koreai népnek azokért a hatalmas erőfeszítésekért, amelyekkel oly gyorsan és sikeresen gyógyítja be a háboru okozta súlyos sebeket, teljesítve, sőt túlteljesítve a népgazdaság helyreállításának hároméves tervét.

- Nagyra értékeljük azt a lankadatlan és következetes küzdelmet, amelyet a koreai nép nemzeti egységének helyreállításáért folytat. A magyar nép és kormánya teljes mértékben támogatja a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának Korea egyesítésének érdekében folytatott politikáját. Népünket örömmel tölti el az a tudat, hogy a testvéri koreai néppel együtt munkálkodhat a Szovjetunió és Kína vezette szocialista táborban, a világbéke megszilárdításáért, az emberi haladás nagy ügyéért.

- Kedves vendégeink és barátaink!

- Szívből kívánom, hogy magyarországi tartózkodásuk során maradandó élményeket szerezzenek a szocializmust építő magyar nép életének minden területén. Szilárdan hiszem, hogy látogatásuk hozzájárul a magyar és a koreai nép testvéri barátságának növekedéséhez, s az egész világ békéjének nagy ügyétszolgálatához.

/Nagy taps/ - Éljen a magyar és a koreai nép testvéri barátsága!

Az üdvözlésre Kim Ir Szen marsall válaszolt:

- Kedves Rákosi elvtárs! Kedves Dobi elvtárs! Kedves Hegedüs elvtárs!

- Kedves elvtársaim és barátaim!

- A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttsége nagy megtisztetésnek veszi, hogy a Magyar Népköztársaság kormányának meghívására lehetősége nyílik ellátogatni a Magyar Népköztársaságba, amelyhez népünket megbonthatatlan barátság fűzi és közvetlenül adhatja át a testvéri magyar népnek az egész koreai nép szívből jövő köszönetét és forró üdvözlését. /Taps./

/Folyt.köv./

B 15. kiadás 1956. június 17.

16 óra 40 perc

/Nagy szeretettel...3.folyt./

- Kormányküldöttségünk nagyon hálás a Magyar Népköztársaság kormányának, hogy számunkra erre lehetőséget adott.

- A világ békéjéért, a népek biztonságáért és az új társadalom építéséért vívott harcban napról-napra erősödik és fejlődik a koreai és a magyar nép közötti testvéri barátság és együttműködés. Az a hatalmas, önzetlen segítség, amelyet a magyar nép népünknek az amerikai imperialisták és csatlósai ellen vívott igazságos háboru idején nyújtott és amelyet most a háboru utáni helyreállítás és újjáépítés időszakában nyújt, megmutatta az országaink népei közötti barátság és együttműködés életerejét.

- Ahogy a magyar nép örül sikereinknek, éppen úgy a mi népünk is forróan üdvözli a testvéri magyar nép sikereit és szívből örül azoknak.

- Még vagyunk győződve arról, hogy kormányküldöttségünknek az Önök országába tett jelenlegi látogatása még jobban megszilárdítja a népeink közötti barátság és együttműködés szálait és hozzájárul a béke ügyéhez.

- Éljen a Magyarországi és Korea testvéri népei közötti megbonthatatlan barátság és együttműködés! /Taps/

- Éljen a tartós béke az egész világon!

- Éljen a Magyar Népköztársaság! /Nagy taps/

Kim Ir Szen marsall beszéte végén a diszörségdiszmenetben vonult el a megjelentek előtt, majd a küldöttség tagjai a kíséretükben levő személyiségekkel gépkocsiba szálltak. Kim Ir Szen marsall Rákosi Mátyás és Hegedüs András elvtársak társaságában ment szállóhelyére. Az utvonalon mentén a főváros dolgozói mindenütt szeretettel köszöntötték a koreai vendégeket, valamint a párt és a kormány vezetőit. /MTI/

B 16. kiadás 1956. június 17.

16 óra 55 perc

Nagyjelentőségű felszólalások, fontos határozatok a Dolgozó Nők Világkonferenciáján

1956. június 17.

A konferencia szombat délutáni ülésén Alaniza Fahria iraki küldött elmondta, hogy hazájában minden demokratikus mozgalom és ellenállással találkozik. A dolgozóknak mindenféle szakszervezeti szervezkedést megtiltanak, életszínvonaluk rendkívül alacsony. Az 1936-ban hozott 72. számú törvény ugyan napi 8 órában szabályozza a munkaidőt, de a munkaadók a legtöbb esetben nem tartják be a rendelkezéseket. Különösen súlyos helyzetben vannak az anyák. Szülési szabadságot nem kapnak, s a szülés ideje alatt nem folyósítják a fizetésüket. Belső- és napközi otthonok nincsenek.

Az iraki munkásosztály mélységesen elítéli a kormány politikáját, amely elnyomja a nép függetlenségi harcát és elősegíti az imperialisták terveinek megvalósítását az arab országokban. Az iraki nők olyan arab nemzeti politikát követelnek, amely biztosítja számukra a függetlenséget s megvalósítja országukban a demokráciát, valóra váltja jogos követeléseiket.

Brzozowska lengyel küldött a Lengyel Népköztársaság dolgozó női nevében üdvözölte a világkonferenciát, majd arról a segítségről beszélt, amelyet a nép állama nyújt a dolgozó nők munkájának megkönnyítésére.

- Nálunk a nők tevőlegesen résztvesznek a politikai, a társadalmi életben. Nagy segítséget adott a dolgozó nőknek a bölcsődék és az óvodák hálózatnak fejlesztése, az anya- és a csecsemővédelem kiterjesztése és több más intézkedés. 1938-ban csupán 540 gyermeket helyezhettek el bölcsődékben, az elmúlt éven viszont a bölcsődei helyek száma elérte az 51.800-at. Az óvodákban az 1938. évi 74.800 gyermekkel szemben 1955-ben már 383.000 gyermeket tudtak elhelyezni. Egy gyermek óvodai költsége a dolgozó anya havonta 15-75 zlotyt fizet. Az ellátás havi költsége 440 zloty, a különbözetet az üzem fedezi. A háború előtt a szülő nőknek csupán hat százaléka szült kórházban, az elmúlt évben már 84 százaléka vett igénybe orvosi segítséget. Vidéken szülőotthon-hálózat épült ki, ami a multban nem létezett. Tavaly csaknem ezer helyi szülőotthon volt az országban, s azóta is létesültek újak.

/Folyt.köv./

B 17. kiadás 1956. június 17.

16 óra 55 perc

/Nagyjelentőségű...1.folyt./

- A lengyel nők tevékenységének hajtóereje béke-akaratom, s az a törekvésük, hogy tovább javítsák élet- és munkakörülményeiket. Most a nemzetközi enyhülés időszakában élünk, amelyben kölcsönös bizalom alakulhat ki a különböző rendszerű országok között. Biztosan reméljük, hogy egyes rövidlátó politikusok minden megterkedése ellenére győzni fog az emberiség törekvése a leszerelésre, a tömegpusztító fegyverek eltiltására, - mondotta.

A lengyel delegátus után Suzanne Soussatte, a gaboni küldöttség tagja elmondta, hogy a gaboni dolgozók a CGT-hez tartoznak és így a nők is résztvesznek az egységes szakszervezeti mozgalomban. Fizetésük igen alacsony, Egy varró-nő napi munkájáért mindössze 300 frankot kap, ugyanakkor egy vendéglői ebéd 500 frankba kerül.

A továbbiakban arról számolt be, hogy férfi dolgozó társaikkal együtt harcolnak a megélhetést biztosító munkabéért, mert a hivatalosan megállapított bérminimum minden reális alapot nélkülöz, s harcolnak a balesetbiztosításért, mert ez a kérdés is teljesen rendezetlen. Hasonlóképpen intézkedésekre van szükség a betétbiztosítás és a nyugdíjak terén is. Munkásétközdékre is nagy szükség volna, legalább a nagy vállalatoknál.

Beszéde végén felolvasta Libreville város szakszervezetének felhívását, amely a világkonferencia napi rendjén szereplő követelések egyhangú elfogadását javasolja.

- A francia gyarmatok dolgozói is azt kívánják, - mondotta nagy tapsal fogadott felszólalása végén - hogy a dolgozó nők világkonferenciája, s a nők harca világszerte minél nagyobb sikereket érjen el.

A következő felszólaló Nyina Popova, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsának titkára, a Szovjetunió nődolgozóinak üdvözlését tolmácsolta a kongresszusnak.

- A világon különféle országok vannak, - mondotta többek között - amelyekben különbözőek az életformák, különbözőek a munkaviszonyok és a különböző országokban a nőknek más-más lehetőségük van ismereteik, erejük és tehetségük kinyilvánítására.

/Folyt.köv./

/Nagyjelentőségű...2.folyt./

Ha tárgyilagosan akarunk hozzákezdeni a problémák megoldásához, akkor mindenországi tapasztalatait tanulmányoznunk kell. Mi különböző nyelveket beszélünk, mégis nagyszerűen megértjük egymást. Azonban vannak még olyan emberek is, akik meg akarják akadályozni, hogy a dolgozók egymással érintkezzenek, egymás tapasztalatait tanulmányozzák és kapcsolatba kerüljenek egymással. Ezek az emberek a legkülönbözőbb akadályokat gördítik a kapcsolatok kialakulása elé. Ugy vélem, a konferencia minden résztvevőjének véleményét fejezem ki, ha azt állítom, hogy a különböző országokhoz tartozó dolgozó nők közeledését semmi sem tartóztathatja fel.

- Mi, szovjet nők meg akarjuk ismerni más országok tapasztalatait és meg akarjuk velük osztani saját tapasztalatainkat. A munkához való jog létfontosságú követelés. A magunk részéről szomorúan és nyugtalanossággal eltöltve hallgatjuk, hogy számos országban állandóan csökken a munkások és a tisztviselők száma, s elsősorban a női munkások. Véleményünk szerint vannak reális lehetőségek arra, hogy a munkanélküliséget csökkentésük: az egyes országok közötti gazdasági kapcsolatok ki terjesztése, a fegyverkezés csökkentése, a békés iparágak fejlesztése. Lehet, hogy paradoxonnak hangzik: egyes országokban visszafejlesztik olyan termékek termelését, amelyeket más országok kölcsönösen előnyös feltételek mellett készségesen megvásárolnának. A nők munkájának egyenlő feltételek melletti díjazása jelentősen fokozná a munkáscsaládok vásárlóképességét, fokozná a keresletet a fogyasztási cikkek iránt, ennek következtében tehát a foglalkoztatottság színvonalát is emelné. /Foglalkoztatása.

- A mi országunkban teljesen megoldódott a munkához való jog kérdése. A nő abban a szakmában, amelyben találhat magának munkalehetőséget, amely számára megfelel. A szocializmus építése, a békés gazdaságok kifejllesztése óta a Szovjetunió már mintegy harminc éve ismeri a munkanélküliséget. A nép-gazdaság tervszerű fejlesztése következtében - amely figyelembe veszi az ország erőforrásait és szükségleteit - a munkások és alkalmazottak létszáma állandóan növekszik hazánkban. Évről-évre egyre több gyárat, iskolát, lakóházat, erőművet építünk, fokozzuk a már működő vállalatok termelését, meghódítjuk a szűzföldeket. Ezért bennünket nem nyugtalanít, hanem éppen ellenkezőleg, megörvendeztet az, hogy lakosságunk milyen gyorsan szaporodik, - évi 3 millió fővel!

/Folyt.köv./

/Nagyjelentőségű...3.folyt./

- Ismeretes az is, hogy a Szovjetunió jelenleg nagymértékben csökkenti fegyveres erőinek létszámát. Minden leszerelt katonának jól tudja, hogy képzettségének és óhajának megfelelő munkalehetőséget talál. A szovjet hatalom létrejötte óta a munkások és az alkalmazottak létszáma 3,7-szeresére emelkedett. Emellett ugyancsak jelentős mértékben megnőtt a női munkások aránya a termelésben, - jelenleg 45 százalék. A szovjet nők a népgazdaság minden ágában dolgoznak. Ennek ellenére értehetők számunkra azon országok munkanőinek követeléseit, amelyekben a dolgozó nőkkal szemben megkülönböztetéseket alkalmaznak. hiszen a cári Oroszországban, különösképpen annak Intelligenciájában a nőket könyörtelenül kiszármányolták a vállalkozók. Arra használták fel a női munkások olcsóságát, hogy nyereségüket gyarapítsák, hogy leszorítsák a férfiak munkabéreit. A nemzeti kisebbséghez tartozó nőket egész életükön át fekete fátyol fedte. Halál fenyegette őket, ha azt a szűrnős fátyolt le merték venni. Itt ül a tereben küldöttségünk egyik tagja, aki szívesen mesélné nekünk keserű múltjáról, de arról is, hogy milyen teljes fordulat következett be életében. Ő átélte a fekete fátyol korszakát is, de ölnyomott, irástudatlan lányból a szakszervezet területi tanácsának elnöke lett és felsőfokú képzettségre tett szert. A sivár múlt már mögöttünk van. A nők elnyomását és megkülönböztetését mindörökké felszámoltuk, éppen, mint a kiszármányolást is.

- Ha ma bármelyik szovjet vállalatnál megkérdeznék a fiatal lányokat és fiukat, akik ugyanazt a munkát végzik - vajon egyforma-e a munkabéritük, akkor idegen lenne számukra a kérdés. Az ifjúság egyenlős csupán a könyvekből, vagy az idősebb nemzedékhez tartozóktól ismerheti meg a múlt súlyos terheit. A hazánkban bekövetkezett gyökeres társadalmi átalakulás nemcsak a törvényhozás útján nyújtott módot a nők hátrányainak felszámolására, hanem ténylegesen valóra is váltotta a nők egyenjogúságát.

- Hazánkban a szovjet hatalom létrejötte óta teljesen megváltozott a nők munkájának jellege. Amíg a cári Oroszországban a nőket főleg szakképzettséget nem igénylő munkákra alkalmazták, az iparban és az építészeknél napszámosnőnek a falun és szülőföldjén a városban, addig ma nem csupán a legfontosabb termelési ágban dolgoznak, hanem magas fokú szakképzettséget igénylő munkakört is ellátnak. /Folyt.köv./

B 20. kiadás 1956. június 17.

17 óra 20 perc

/Nagyjelentőségű...4.folyt./

Példaként néhány számadatot említek meg: a mérnököknek, technikusoknak például mintegy egyharmada, a mezőgazdasági szakemberek 40 százaléka nő. Mintegy 82.000 nő tudományos munkát végez. A termelésben a nők művezetői, brigádvezetői, ellenőri, minőségellenőri és sok egyéb munkakört töltenek be. Számos közülük eszteregályos, marós, s egyéb magasfokú képzettséget igénylő munkakörben dolgozik. Igen sok nő műhelyfőnök, vállalatvezető. Vannak női miniszterek, számos nőt választottak meg képviselőnek.

- A női egyenjogúság tényleges megvalósulásának fontos előfeltétele, hogy a törvényhozás széleskörben gondoskodik a női munkavédelemről. A mi megítélésünk szerint az ilyen jogszabályoknak feltétlenül számba kell venniük, hogy a nők termelő munkájukon kívül a társadalomban felelősségteljes szerepet töltenek be mint anyák, mint az ifjú nemzedék nevelői.

- Hazánkban külön törvények biztosítják az anya- és gyermekvédelmet. Csak az ilyen szatályok biztosíthatják a dolgozó nők igazi egyenjogúságát a társadalomban. A nőnek nem csupán normális és egészséges munkakörülményekre van szüksége, hanem otthona, gyermekei felől is nyugodtnak kell lennie. Nálunk az állam bölcsődék, napközi otthokok, gyermekklubok, szanatóriumok széleskörű hálózatának kiépítésével, továbbá különféle szociális intézmények rendszeresítésével és megfelelő rendszabályok életbeléptetésével nyújt segítséget a nőknek gyermekeik neveléséhez.

- Olykor megkérdezzük bennünket, miért vagyunk annyira amellelt, hogy a nők résztvegyenek a termelésben, vajon rosszak dolgok van, ha otthon a háztartásukban dolgoznak? Válaszunk a következő: mi minden erőnkkel azon vagyunk, hogy a nők a legszélesebb körben résztvegyenek a társadalmi munkában. Nem felelne meg a valóságnak, ha azt állítanánk, hogy ezzel kapcsolatban a nők keresete nem játszik szerepet. Nem, a nők keresetének igenis jelentősége van, mert hozzájárul a család jólétének emelkedéséhez. Ez azonban nem a legfőbb szempont. A társadalomban - ahol a munka eredményei teljes joggal az ember szolgálatában állnak, a jólétet szolgálják, s az egyre növekvő anyagi és kulturális szükségletet előgítik ki - a munka becsület dolga.

/Folyt.köv./

B 21. kiadás 1956. június 17.

15 óra 20 perc

/Nagyjelentőségű...5.folyt./

A részvétel a termelő munkában felemeli a nőt, növeli emberi méltóságát, s valóban szabaddá, egyenjogúvá teszi. A nő érvényesítheti tudását a termelésben, újat alkothat a technikában, s tekintélye felmérhetetlenül megnő a társadalomban is - és mondjuk meg őszintén - a férj és a gyermekek szemében is. Ezzel magyarázható tehát az új magatartás, a fokozódó érdeklődés, a növekvő tudat, s mindez a nőket arra indítja, hogy a legtevékenyebben résztvegyenek hazájuk építésében, fejlesztésében.

- Amikor hazámról beszéltem, úgy szóltam örömeinkről és eredményeinkről, mint testvér a testvére. Nem szeretném azonban, hogy az legyen a benyomás: nálunk már minden kérdést megoldottak, s nem kell nekünk többé hiányosságokat. Nyíltan megmondjuk, nekünk is megvannak a magunk nehézségei és hiányosságai. Előfordul például, hogy egyes közigazgatási személynél a női munkavédelemre vonatkozó törvényeket megszegik és a szak-szervezetek nem minden esetben lépnek fel idejében az ilyen adminisztrátorok ellen. Az is előfordul még, hogy a vállalatok adminisztrációja nem gondoskodik idejében a gyermekvédelmi és általános jóléti intézmények építéséről. A háború súlyos pusztításai miatt a hatalmas lendülettel folyó építkezések mellett is elég erősen érezhető a lakáshiány. Mi élesen és nyíltan bíráljuk hiányosságainkat, gyűléseken, értekezleteken, kongresszusokon és a sajtóban. A hiányosságokkal szemben tanúsított türelmetlenségünk új erőt, új energiákat és új sikereket szül. Most országunk népe előtt hatalmas feladatok vannak. Hatodik ötéves tervünk kivétel nélkül minden szovjet ember jólétének további emelését irányozza elő.

- Konferenciánk vitájais mutatja, hogy a különböző irányzatú szakszervezetek között nincsenek lényeges nézeteltérések a női munka problémáit illetően. A dolgozó nők egyenjogúságáért vívott harc jó alapul szolgál a közös fellépésekhez. Véleményünk szerint lehetséges és hasznos a tapasztalatcsere a különböző rendszerű országok szakszervezetei között is, különösen a női munka kérdésében. Olyan kérdésekre gondolunk, mint például a nők szakmai képzése, továbbképzése, a nők munkaegészségügye, a munkásnők háztartási munkájának megkönnyítése, a dolgozó nők segítése, a gyermeknevelés, az anyaság védelme, a gyermekintézmények létesítése, nevelési tanácsadás szervezése, a nők társadalombiztosítási és szociális ellátása.

/Folyt.köv./

B 20. kiadás 1956. június 17.

17 óra 10 perc

/Nagyjelentőségű...4.folyt./

Példaként néhány számadatot említek meg: a mérnököknek, technikusoknak például mintegy egyharmada, a mezőgazdasági szakemberek 40 százaléka nő. Mintegy 82.000 nő tudományos munkát végez. A termelőiben a nők művezetői, brigádvezetői, ellenőri, minőségellenőri és sok egyéb munkakört töltenek be. Számos közülük eszteregályos, marós, s egyéb magasfokú képzettséget igénylő munkakörben dolgozik. Igen sok nő műhelyfőnök, vállalatvezető. Vannak női miniszterek, számos nőt választottak meg képviselőnek.

- A női egyenjogúság tényleges megvalósulásának fontos előfeltétele, hogy a törvényhozás széleskörben gondoskodik a női munkavédelemről. A mi megítélésünk szerint az ilyen jogszabályoknak feltétlenül számitásba kell venniük, hogy a nők termelő munkájukon kívül a társadalomban felelősségteljes szerepet töltenek be mint anyák, mint az ifjú nemzedék nevelői.

- Hazánkban külön törvények biztosítják az anyák és gyermekvédelmet. Csak az ilyen szabályok biztosíthatják a dolgozó nők igazi egyenjogúságát a társadalomban. A nőnek nem csupán normális és egészséges munkakörülményekre van szüksége, hanem otthona, gyermekei felől is nyugodttnak kell lennie. Nálunk az állam bölcsődék, napközi otthontok, gyermekklubok, szanatóriumok széleskörű hálózatának kiépítésével, továbbá különféle szociális intézmények rendszeresítésével és megfelelő rendszabályok életbeléptetésével nyújt segítséget a nőknek gyermekeik neveléséhez.

- Olykor megkérdezzük bennünket, miért vagyunk annyira anélkül, hogy a nők résztvegyenek a termelésben, vajon rosszak dolgoznak, ha otthon a háztartásukban dolgoznak? Válaszunk a következő: mi minden erőnkkel azon vagyunk, hogy a nők a legteljesebb körben résztvegyenek a társadalmi munkában. Nem felelne meg a valóságnak, ha azt állítanánk, hogy ezzel kapcsolatban a nők keresete nem játszik szerepet. Nem, a nők keresetének igenis jelentősége van, mert hozzájárul a család jólétének emelkedéséhez. Ez azonban nem a legfőbb szempont. A társadalomban - ahol a munka eredményei teljes jességgel az ember szolgálatában állnak, a jólétet szolgálják, s az egyre növekvő anyagi és kulturális szükségletet elégítik ki - a munka becsület dolga.

/Folyt.köv./

B 21. kiadás 1956. június 17.

15 óra 10 perc

/Nagyjelentőségű...5.folyt./

A részvétel a termelő munkában felemeli a nőt, növeli emberi méltóságát, s valóban szabaddá, egyenjogúvá teszi. A nő érvényesítheti tudását a termelésben, újat alkothat a technikában, s tekintélye felmérhetetlenül megnő a társadalomban is - és mondjuk meg őszintén - a férj és a gyermekek szemében is. Ezzel magyarázható tehát az új magatartás, a fokozódó érdeklődés, a növekvő tudat, s mindez a nőket arra indítja, hogy a legtevékenyebben résztvegyenek hazájuk építésében, fejlesztésében.

- Amikor hazáról beszélek, úgy szóltam örömeinkről és eredményeinkről, mint testvér a testvérehez. Nem szeretném azonban, hogy az legyen a benyomás: nálunk már minden kérdést megoldottak, s nem kellünk többé hiányosságokat. Nyíltan megmondjuk, nekünk is megvannak a magunk nehézségei és hiányosságai. Előfordul például, hogy egyes közigazgatási személynél a női munkavédelemre vonatkozó törvényeket megszegik és a szakszervezetek nem minden esetben lépnek fel idejében az ilyen adminisztrátorok ellen. Az is előfordul még, hogy a vállalatok adminisztrációja nem gondoskodik idejében a gyermekvédelmi és általános jóléti intézmények építéséről. A háború súlyos pusztításai miatt a hatalmas lendülettel folyó építkezések mellett is elég erősen érezhető a lakáshiány. Mi élesen és nyíltan bíráljuk hiányosságainkat, gyűléseken, értekezleteken, kongresszusokon és a sajtóban. A hiányosságokkal szemben tanúsított türelmetlenségünk új erőt, új energiákat és új sikereket szül. Most országunk népe előtt hatalmas feladatok vannak. Hatodik ötéves tervünk kivétel nélkül minden szovjet ember jólétének további emelését irányozza elő.

- Konferenciánk vitájais mutatja, hogy a különböző irányzatú szakszervezetek között nincsenek lényeges nézeteltérések a női munka problémáit illetően. A dolgozó nők egyenjogúságáért vívott harc jó alapul szolgál a közös fellépésekhez. Véleményünk szerint lehetséges és hasznos a tapasztalatcsere a különböző rendszerű országok szakszervezetei között is, különösen a női munka kérdésében. Olyan kérdésekre gondolunk, mint például a nők szakmai képzése, továbbképzése, a nők munkaeegészségügye, a munkásnők háztartási munkájának megkönnyítése, a dolgozó nők segítése, a gyermeknevelés, az anyaság védelme, a gyermekintézmények létesítése, nevelési tanácsadás szervezése, a nők társadalombiztosítási és szociális ellátása.

/Folyt.köv./

B 22. kiadás 1956. június 17.

17 óra 10 perc

/Nagy jelentőségi...6. folyt

Elvitathatatlan, hogy sok szociális problémát jóval gyorsabban lehetne megoldani, ha nemzetközi méretekben megszervezzük a különböző szakszervezetek széleskörű együttműködését, - mondotta többek között Nyina Popova nagy tapsal fogadott beszédében.

Ezután magyar uttorok üdvözölték a konferenciát, majd Katherine Williams, a konferencián megfigyelőként résztvevő ausztráliai nődolgozó szólalt fel. Elmondotta, hogy az ausztráliai ipar legtöbb ágában a nődolgozók fizetése jóval alatta marad a férfiakénak, s az annál érzékenyebben érinti az asszonyokat, mert az infláció és az éremelkedés állandóan csökkenti az életszínvonalat. Ausztráliában kevés az óvoda és a napközi otthon. Az ausztráliai nők tudatára ébredtek a rájuk nehezedő kettős kizsákmányolásnak és harcoknak ellene. A békeharc döntő tényező a nők politikai aktivizálásában. Ausztrália nem ismerte a háboru pusztításait, de a két világháború éppúgy felrázta a mi asszonyainkat, mint a világ valamennyi dolgozó nőjét - mondotta. - Az ausztráliai nők bátor harcosok, alárásokat gyűjtöttek az utcákon és munkahelyeken. Most keményen követelik, hogy véget vessenek a Csendes-óceán színterein folytatott hidrogénbomba kísérleteknek.

Ezután Andics Erzsébet, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség alelnöke a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség, a világ asszonyainak főleg hatalmas szervezete nevében üdvözölte a dolgozó nők első világkonferenciáját.

- Ez a konferencia - mondotta - nagy esemény mind a szakszervezeti mozgalom, mind a nőmozgalom történetében, hiszen ötven ország legkülönbözőbb foglalkozású dolgozó asszonyai és leányai beszélnek meg problémáikat, követeléseiket, eredményeiket, tapasztalataikat, a közös harc lehetőségeit a jobb és szebb életért.

- Kétségtelen, hogy az elmúlt évtized új korszakot jelent a nőmozgalom történetében, a nőknek a társadalomban elfoglalt helye, a nők fejlődése és érvényesülése szempontjából. Egész sor országban a demokratikus nőmozgalom nagy tekintéllyre tett szert, a nők jelentős szerephez jutottak a politikai, társadalmi és gazdasági életben. A Szovjetunióban, a népi demokráciákban nagyszerű távlatok nyíltak a nők előtt. Rajtuk múlik, hogyan élnek, a törvények és intézmények által biztosított példátlan lehetőségekkel és tudjuk, hogy egyre inkább élnek ezekkel. E lehetőségek megvalósításához természetesen még sok régi előítéletet, nehéz örökséget kell legyőzni.

/Folyt.köv./

B 23. kiadás 1956. június 17.

17 óra 10 perc

/Nagy jelentőségi...7. folyt ✓

Az ázsiai országok asszonyait mindenütt ott látjuk a nemzeti felszabadító és függetlenségi harcokban. A haladó nőmozgalom sokmillió kínai, indonéz, koreai, vietnami, japán és más ázsiai országok nőit is egyesíti. Afrikában új haladó megmozdulások születnek és fejlődnek: nagy sikereket érnek el a latinamerikai államok demokratikus nőszervezetei is. Még azokban az országokban is, ahol a nők elnyomása a legsúlyosabb formákat ölti, a nőszervezetek az igen nehéz körülmények ellenére is tevékenyen részt vesznek népiük küzdelmeiben, egyre nagyobb szerepet játszanak a nemzeti függetlenségért, a haladásért és békéért folyó erőfeszítésekben, az országos és a nemzetközi mozgalomban.

- Nem lehet eléggé felbecsülni annak a ténynek a jelentőségét, hogy a világ dolgozóinak olyan nagy tekintélyű, hatalmas szervezete, mint a Szakszervezeti Világszövetség, egyre nagyobb figyelmet szentel a dolgozó nők követeléseinek, harcának, - folytatta, majd rámutatott, hogy a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség lakásán üdvözölte a Szakszervezeti Világszövetség javaslatát a Dolgozó Nők Világkonferenciájának összehívására, támogatva az előkészületeket és sok nemzeti szervezete, különösen a latinamerikai országokban, együtt dolgozott a szakszervezetekkel a konferencia sikere érdekében.

- Mostani konferenciánk követeléseit - folytatta - kétségtelenül visszhangra találunk a nők legszélesebb tömegeiben, hiszen a dolgozó nők nagyrésze, azonkívül, hogy az üzemekben, a műhelyekben, a földeken, a hivatalokban, a kórházakban, vagy az iskolákban dolgozik - még háziasszony, feleség és anya is. Hat-nyolc, vagy tízórás munkaideje után otthon várja a "második műszak". Üdvözölni kell, hogy a konferencia előkészítő bizottsága ezekre a kérdésekre is gondolt a napirend megállapításánál. Ezeknek a kérdéseknek a teljes felismerése és megoldása teheti csak lehetővé, hogy a nők nagyobb számban vegyenek részt a szakszervezeti mozgalom munkájában, vezetésében, hogy teljes mértékben kifejleszthessék képességeiket. A nőmozgalomban mindig fontos helyet kaptak a dolgozó nők követeléseit.

- A nemzetközi nőmozgalomnak - fennállása első pillanatától kezdve - egyik legfontosabb tevékenysége a békéért folytatott harc volt. A pusztító háboru a legelsőbb jogot, az élethez való jogot veszélyezteti. De már a háborus készülődés is olyan erőket és kincseket emészt fel, amelyeket a békés építésre, a dolgozók jólétének emelésére kellene és lehetne fordítani. A demokratikus nőmozgalom fontos szerepet játszik a nemzetközi békemozgalomban, amelynek egyik megteremtője volt.

/Folyt.köv./

B 24. kiadás 1956. június 17.

17 óra perc

/Nagy jelentőségi...8.folyt./

A nőmozgalom a női tömegek napról-napra nagy jelentőségi kezdés-
ményezésekkel, hatalmas tömegmozgalmakkal támogatják a népek
nagy erőfeszítéseit a béke érdekében. Valamennyiünk emlékezé-
sében van a múlt évben Lausanneban megtartott Anyák Világ-
kongresszusának szép jelszava: "Az anyák, akik az életet adják,
meg is akarják védeni az életet".

- Az utolsó hónapok nemzetközi eseményei új remé-
nyeket ébresztettek az emberiségben. A béke megőrzésének lehe-
tősége, a békés egymás mellett élés új távlatai kontakoznak ki
előttünk. A népek nem háboruban, hanem békés versenyben akarják
összemérni erejüket. Mi, asszonyok is részt akarunk venni ebben
a versenyben. Hozzájárulásunk a békés fejlődéshez sokkal jelen-
tősebb és eredményesebb lehet, ha egyenlő feltételekkel, egyen-
lő jogokkal vehetünk részt a társadalmi, politikai és gazdasági
életben.

- Az egyenlő feltételeket és egyenlő jogokat viszont
csak akkor biztosíthatjuk, ha mind nagyobb egységben harcolunk
érte, ahogy erre ennek a konferenciának a jelszava is figyelmeztet.

- Tapasztalatainkat, sok-sokmilliós nőtömegekünk
lelkességét, szervezeteink erejét ajánljuk fel a szakszervezetek-
kel való együttműködésben is és ígérjük, hogy ennek a konferen-
ciának ismertetéséhez, határozatainak végrehajtásához minden
segítséget megadunk. Elynást segítve nagyszerű eredményeket érhe-
tünk el és örünk is el!

Andics Erzsébet nagy figyelmet keltő felszólalása
után De Witt, holland textil munkásnő lépett a szónoki emelvény-
re. Arról beszélt, hogy a holland textil- és konfekciós ipari
munkások szövetsége felhívással fordult a textil- és konfekciós
ipari dolgozó nőkhoz, válasszanak küldöttséget a
konferenciára. Az egyik legnagyobb amszterdami ruhaszalomban az
igazgatóság az üzemi bizottság közbenjárása ellenére megtagadta
az illető szabadságolását a konferencia időtartamára. Az ok
nyilván a munkaadó féltelme volt, hogy valósággá válik az egyenlő
munkáért egyenlő bért követelés, s ezzel csökken a vállalat
profitja.

- Ez a konferencia számunkra is azt jelenti -
mondotta - hogy hazánkba visszatérve fel kell világosítanunk
a nődolgozókat: szervezeten harcoljanak jogaikért.

/Folyt.köv./

B 25. kiadás 1956. június 17.

18 óra perc

/Nagy jelentőségi...9.folyt./

A holland küldöttet Suhadi, az indonéz pedagógus
szakszervezet elnöke követte a felszólalók sorában. Elmondotta,
hogy a körülbelül nyolc millió indonéz dolgozó 30 százaléka nő.
Az Indonéz Köztársaság ideiglenes alkotmánya egyenlő jogokat
ad a férfiaknak és a nőknek, a gyakorlatban azonban némelyik
vállalat törvénybe ütköző módon bánik a nőkkel. Csak minimális
bért fizetnek a nőknek, családi pótlékot nem adnak nekik akkor
sem, ha családfenntartók. Különösen a külföldi nőkécek vállala-
tainál nem kapnak fontosabb beosztást. A szakszervezeti veze-
tők még mindig elszigetelt problémának tekintik a nők ügyét.

Ezután Simone Cabassoud, a marseillei Force Ouvriere szakszervezet tagja tolmácsolta a francia elektro-
mos művek marseillei központjában dolgozó nők javaslatait. Álta-
lános béremelést, csökkentett idejű munkahetet kívánnak bércsök-
kentés nélkül, valamint öltözők és óvodák létesítését, 55 éves
életkortól kezdve nyugdíjat, továbbképzési lehetőséget
és azt, hogy a nők minden beosztást elérhessenek.

Ezután Peterecz Ferencné magyar küldött szólalt fel:

- Drága barátnőink, kedves elvtársak! Meleg szeret-
tettel köszöntöm a szervezett magyar dolgozó nők nevében a Dol-
gozó Nők I. Világkonferenciáját és annak minden résztvevőjét.
Mi, magyar nők különösen örülünk annak és nagy megtisztelte-
tésnek tekintjük, hogy önöket hazánkban láthatjuk vendégül.
E találkozóra mi is készültünk. Bőtalálkozókon és szakszervezeti
taggyűléseken vitattuk meg a világkonferencia jelentőségét,
a magyar dolgozó nők problémáit. Engedjék meg, hogy ezeknek
a vitáknak a tapasztalatai alapján szóljak hozzá a magyar nő-
dolgozók nevében a referátumokhoz.

- Az elhangzott referátumokkal, az ott felállított
követelésekkel és javaslatokkal egyetértünk. Örömmel fogadtuk
azt a javaslatot is, hogy különböző országok küldötté minél
gyakrabban látogassanak el egymáshoz. A mi országunk kapui
nyitva állnak bármely ország dolgozóinak előtt. Szívesen látjuk
őket és szívesen tanulunk tőlük. Ugy gondoljuk, hogy mások is
hasznosíthatják a mi tapasztalatainkat. Különösen halvesnek tart-
juk azokat a javaslatokat, amelyek a kölcsönös bizalom megerem-
tését, a munkások és az összes dolgozók akcióegységének
megeremtését szolgálják.

- Meg kell azonban jegyeznom, hogy a beszámolóknak
többet kellett volna foglalkozni a szocializmust építő országok-
ban dolgozó nők helyzetével, életével. A mi problémáink, ha
másként is jelentkeznek, mint a kapitalista országokban, élő
problémák, amelyeket szakszervezeti mozgalmunknak meg kell
oldania.

/Folyt.köv./

B 26. kiadás 1956. június 17.

18 óráig

/Nagyjelentőségű... 11. folyt./

Mi, magyar dolgozó nők is örömmel üdvözlünk a Szakszervezeti Világszövetség kezdeményezését, hogy üljenek össze a legérdekeltebbek: a dolgozó nők. Vitatassák meg a kérdéseiket és határozzák meg a szükséges feladatokat. A dolgozó nők első világkonferenciáját további lépéseknek kell követniük, a Szakszervezeti Világszövetség kezdeményezését az összes szakszervezetek ügyévé kell tenni. A világ minden szakszervezetének feladata és kötelessége, hogy a nők egyenjogúságáért folyó harc élére álljanak, hogy különleges figyelmet fordítsanak a nők megszervezésére és az egész szakszervezeti mozgalmat egyik legfontosabb ügyévé változtassák az itt elhangzott követelések megvalósítását.

- Ez a harc igazságos harc, ezek a követelések jogos követelések. Hiszen a dolgozó nők mindig aktívan vettek részt a társadalmi haladásért, a nemzeti függetlenségért, a békéért folyó harcban. Ezt bizonyítja a magyar nemzet története is, a csaknem egy évszázados magyar munkásmozgalom, amelyben a szakszervezetek által vezetett mozgalomnak mindig jelentős, nagy szerepe volt. Kivették részüket dolgozó nőink a háború által lerombolt ország újjáépítésében és a felszabadulás óta elért nagyszámú eredményeikben mindenütt részük volt a magyar dolgozó nőknek. A referátumokban felállított legfontosabb követelések nálunk már megvalósultak. A mi rendszerünk ezeket törvényileg biztosítja. Alkotmányunk, törvényeink mind a termelő munkában, mind a társadalmi és politikai életben teljes egyenlőséget a férfikkal egyenlő jogot biztosítanak a nőknek. Munkabéruk egyenlő a férfiakéval, s ezt kizárólag a dolgozó nők szakképzettsége és végzett munkája szabja meg. Minden dolgozó előtt nyitva áll a lehetőség a tanulásra, a szakképzésre és minden dolgozóknak - legyen az férfi vagy nő - lehetősége van arra, hogy képzettségük, műveltségüknek megfelelő helyet foglaljon el mind a termelő munkában, mind a társadalmi életben. Csak egy-néhány példát: az országgyűlésnek 52 női képviselő tagja van. A helyi államhatalmi választott szerveknek pedig több mint 15.000 nőtagja. Összesen mintegy 5000 nő részesült eddig kormánykitüntetésben és 36 nő viseli a magyar kormány legmagasabb kitüntetését, a Kossuth-díjat. A köznevelésben, a politikai és a gazdasági élet minden területén vannak női vezetők.

- De nem folytatom tovább, nézzék meg egészséges, kacagó gyermekeinket, nézzék meg asszonyaink és leányaink öltözködését, munkahelyét, a szűfektől a szórakozóhelyekig, a tömött színházakat és mozikat, vagy akár a házasságkötési statisztikát és tudniuk következtetni, hogy mit köszönhetnek a magyar nők új életüknek, a nép hatalmának. Természetesen vannak még nehézségeink, amiknek megoldása a magyar szakszervezetekre vár. /Folyt.köv./

B 27. kiadás 1956. június 17.

18 óráig

/Nagyjelentőségű... 11. folyt./

- Törvényeink előírják: egészségre ártalmas, vagy nehéz testi munkára nőket nem szabad beosztani. Különösen szűfőkörben, sokoldalúan gondoskodik államunk a terhes és szoptató anyákról. A leendő anyákat a terhesség negyedik hónapjától kezdve a szoptatás hatodik hónapjáig könnyebb munkakörben kell foglalkoztatni, természetesen változatlan fizetés mellett. Ingyenes babakelengyét, jelentős összegű anyasági segélyt, három havonta fizetett szülési szabadságot és fizetett szoptatási időt kapnak a dolgozó nők. Ha egy éves korig beteg a kisgyermek, az anyát táppénzes állományba kell felvenni.

- Sorolhatnám még tovább ezeket a megkülönböztetéseket, amelyek a nők, az anyák védelmét szolgálják. Szakszervezeteink egyik legfőbb feladata, hogy őrkdjenek ezeknek a törvényeknek a betartása felett és harcoljanak azért, hogy ezek miatt a nők foglalkoztatottsága, munkábaállítása ne szenvedjen hátrányt, mert van ilyen veszély. Az a tény, hogy a nő nemcsak dolgozó, hanem anya is, aki szül, aki gyermekét ápolja, ez sokszor kiesést jelent a munkából. Emiatt egyes vezetők szívesebben látják a férfi munkacsoportot. Helyenként még tapasztalható bizonyos fokú elbecsülés a női munkásokkal szemben. Férfi dolgozóink zöme a kapitalizmusban nevelkedett, amikor még a nőt nem tekintette egyenjogú társának. A férfiak egy részének gondolkodásmódjában sok még a maradi vonás, figyelmetlenség, a lekicsinylés a női munkájával szemben. Mindezt törvényekké, rendeletekkel egy-csapásra megszüntetni nem lehet. A szakszervezeteknek tehát nemcsak a nők, hanem a férfiak körében is komoly nevelőmunkát kell végezni a női egyenjogúság teljes érvényesítéséért. Előfordul még gyakran az is, hogy törvényeinket megsértik. Vannak egyes munkásokból lett vezetők, igazgatók, - még a nők között is - akik elfeledkeznek arról, hogy ők is munkások voltak, közömbössé válnak a munkások apróbb gondjai iránt és törvényes érteket követnek el. Csak egy példát mondok el: egyik magyar gyárunk igazgatója nő. Maga is többgyermekes anya. Ha újszülött munkásnő beteg gyermekének ápolására szabadságot kért, csak a fizetett szabadsága tennére engedélyezte. Nem volt tisztában vele, nem ismerte, hogy törvényeink másként rendelkeznek. A szakszervezetek fontos feladata, hogy követeljék meg az igazgatóktól és minden vezetőktől a törvények ismeretét és azok megtartását.

- Már beszéltem arról, hogy népi demokratikus rendszerünk elismeri, megbecsüli a nők munkáját, leltőség ad mindenkinek, hogy képzettségének és tudásának megfelelő beosztást kerüljön. Azt is említettem, hogy számos, fontos vezető állást töltenek be nők. Ezeknek a száma azonban még mindig nem elegendő. Női miniszterünk csak egy van. /Folyt.köv./

B 28. kiadás 1956. június 17.

18 óra/perc

/Nagy jelentőségű...12. folyt

Bár a szakszervezeti aktivisták negyven százaléka nő, a szakszervezetek felső vezetői között ugyancsak kevés nő található. Általában a nők fejlődése lassabb a kalleténél, noha a mi rendszérünkben erre minden lehetőség biztosítva van. Igaz az, hogy csak 11 éve szabadultunk fel és a kapitalizmusban a nők elnyomása nem tette lehetővé a nők nagy tömegének fejlődését. Az is igaz, hogy a háztartás, a családi otthon biztosítása nagy lekötöttséget jelent a nők számára. De a felszabadulás óta sem tettünk meg mindent a nők nevelése érdekében és ezért szakszervezeteinket is komoly felelősség terheli. Elsősorban azért, hogy nem foglalkoztak megfelelően a nők nevelésével, és ezért is, mert nem léptek fel az ezen a téren tapasztalható türelmetlenség, megnevelés ellen. Még sok azoknak a női vezetőknek a száma, akiket éppen a lassú fejlődésükkel szemben tanúsított türelmetlenség következtében leváltottak, vagy nem léptettek elő. Szakszervezeteinknek alaposan felül kell vizsgálniuk a nők között végzendő nevelő munkájuknak a módszereit, eszközeit és nagyobb türelemmel, több figyelemmel kell foglalkozniuk a női vezetőkkel, segíteni munkájukat.

- A szakszervezetek előtt a fő feladat a dolgozó nők élet- és munkakörülményeinek javítása. A dolgozó nők helyzete nem könnyű. A termelő munka után jön a "második műszak", a bevásárlás, a háztartási és a családi élet gondjai. Kétségtelen, hogy a dolgozó anyák helyzete ma könnyebb, mint a múltban volt. A csocsamótonok befogadóképessége a háború előttinek majdnem harmincszorosára növekedett. Az óvodai helyek száma 130.000-re nőtt. A gyermekintézmények hálózata azonban még nem mindenben elégíti ki a megnövekedett szükségleteket. Különösen az iskolai napközi otthonok számának növelésére van szükség, mivel a fejlődő gyermek felügyelése, nevelése jelenti a dolgozó anyáknak a legtöbb gondot.

- A szakszervezeteknek nem szabad lebecsülniük a dolgozó nők háztartási munkájának segítségét sem. Nagyon sokszor az üzemi szakszervezeti szervek rugalmasságán, kezdeményező-készségén múlik, hogy milyen eredményeket érünk el ezen a téren. Szükség lenne arra, hogy a nagyobb üzemi konyhák kezdjék meg a költségtérítésen olcsó vacsorák főzését. Ösztönözni kell a vendéglátóipart arra, hogy luxuséttermek helyett növeljék a kis családi éttermek hálózatát, ahol olyan árakat lehetnek megfizető utke-zést, amely nem haladja meg az otthoni főzés költségeit. A szakszervezetek örömmel üdvözölték, hogy az utóbbi években nálunk is megindult a háztartási gépek gyártása. A szakszervezeteknek azon kell fáradozniuk, hogy minél több jövedelmező és az eddiginél jóval olcsóbb háztartási kisgépet gyártsanak az ipar.

/Folyt.köv./

B 29. kiadás 1956. június 17.

18 óra/perc

/Nagy jelentőségű...13. folyt

- A dolgozó nők helyzetének javítását célozza a magyar szakszervezetek azon kívánsága is, hogy jelentős mértékben emelkedjék a többgyermekes családok családi pótlékja. Olyan javaslaton is dolgoznak, hogy ne csak az egyéven aluli, hanem két, esetleg hároméves gyermekük megbetegedése esetén is otthon maradhassanak az anyák, hogy kicsinyeiket ápolhassák.

- A referátum foglalkozott a lakáskérdéssel is. Valóban ez komoly problémát jelent nekünk is. A háború okozta rombolás az ország lakásainak kétharmadát tönkretette. Budapestén a lakások 80 százaléka kért szenvedett, megsemmisült. Mindezek ellenére a munkásszótály lakásvizsgálain sokat javítottunk. Budapest ujonnan épült gyönyörű lakónegyedekben munkások laknak. Az első ötéves tervben sktizezr új lakás épült, de még mindig kevés. Meg kell mondan, hogy ezen a téren igen nagy nehézségek vannak és bár második ötéves tervükben lakásprobléma. Itt a szakszervezetek feladata, hogy gyorsítsák és olcsóbbá tegyék a lakásépítkezést, segítsék a lakásépítő szövetkezetek munkáját, támogassák a családiházépítési akciót.

- Drága barátom! A Dolgozó Nők Világkonferenciájának felállított követelése, a nők harca jogaikért arra kell, hogy ösztönözze a világ összes szakszervezeteit és arra ösztönözze bennünket is, hogy sokkal jobban aktivizáljuk a nőket a szakszervezeti munkában, hogy sokkal nagyobb szívósságot, következetességet tanúsítsunk a dolgozó nők megszervezésére. Mi is bizunk abban, hogy a konferencia szellemének megfelelően ki fog alakulni a követelések megvalósításához szükséges egység-akció, az ittlévő küldöttek által képviselt különböző szervezetek között, mert ez a legalapvetőbb feltétele annak, hogy harcunk eredményes legyen.

- Mi biztosíthatjuk Önöket, hogy a magunk részéről mindent megteszünk, hogy a magyar nők problémáját megoldjuk és ezzel egyidejűleg leghatékabban támogatót nyújtunk az Önök harcaihoz is.

- Befojezésül azt kívánom, érezzék jól magukat országunkban. Ismerkedjenek meg személyesen a magyar nők életével, munkájával. Azt kívánjuk Önöknek, hogy érjenek el sikereket a nők érdekében végzett munkában, a békéért folytatott harcban. Biztosíthatjuk Önöket, hogy reánk, a magyar asszonyokra ebben a küzdelemben mindig számíthatnak. - mondotta Peterecz Ferencné.

/Folyt.köv./

MTI BELFOLDI HIREK

B 50. kiadás 1956 június 17 18 óra 20 perc

A párt és a kormány vezetői fogadták a koreai kormányküldöttséget

1956 június 17

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Kim Ir Szen marsall vezetésével hazánkban tartózkodó küldöttségét vasárnap az Országházban a párt és a kormány vezetői fogadták. A meleg, baráti hangulatu fogadáson Kim Ir Szen marsall bemutatatta a küldöttség tagjait.

Ezt követőleg a párt és a kormány vezetői az Országház vadásztermében ebédet tartak a koreai kormányküldöttség tiszteletére. A szívélyes hangulatu ebéden több pohárköszöntő hangzott el. /MTI/

A koreai kormányküldöttség a Népstadionban

1956 június 17

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának Kim Ir Szen marsall vezetésével hazánkban tartózkodó küldöttsége vasárnap délután rövid sétát tett a Margitszigeten. A szigeten sétálók szeretettel köszöntötték a kedves vendégeket.

Hegedüs András
A kormányküldöttség ezt követőleg megjelent a Népstadionban a Budapesti Vasas - Budapesti Dózsa labdarugó mérkőzésen. Jelen volt a mérkőzésen a párt és a kormány vezetői közül Apó Antal, Dobi István, Kovács István, Rákosi Mátyás, Egri Gyula, Vég Béla, továbbá Kristóf István, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, Gáspár Sándor, a SZOT elnöke, Hegyi Gyula, az OTSB elnöke, Sebos István külügyminiszter helyettes, Sebos Gusztáv, az OTSB elnökhelyettese.

A Népstadion közönsége a szünetben melegen ünnepelte a koreai kormányküldöttséget. /MTI/

MTI BELFOLDI HIREK

B 51. kiadás 1956 június 17 18 óra 20 perc

Nemzeti kisebbségi hét Baranyában

1956 június 17

Baranyában vasárnap nemzeti kisebbségi hét kezdődött. A gazdag, szép programot kilenc községben nagyszabásu ünnepség vezette be, amelyeken összesen negyvenegy község magyar, német, román, horvát anyanyelvű lakosai és művészegyüttesei vettek részt.

A javarészt németlektől Villányban, többszáz vendég előtt dr. Wild Frigyes, a Magyarországi Német Dolgozók Kulturális Szövetségének főtitkára mondott ünnepi beszédet. Napközben a magyar, a német, s a délszláv művészeti együttesek szórakoztatták a megjelenteket.

Alsószentmártonban a megye valamennyi nemzeti kisebbsége képviseltette magát. Az ünnepségen német, délszláv, román táncokban, versekben, dalokban gyönyörködtek a részvevők.

Mohácson ezen a napon díszes népviseletbe öltözve ünnepeltek a sokácok. Este a filmszínház jugoszláv filmet mutatott be. Több baranyai községben kiállítás nyílt német könyvekből.

A vasárnapi ünnepségeket a hét folyamán sok szép esemény követi még. Ismeretterjesztő előadásokat tartanak, számos községben német és jugoszláv filmeket mutatnak be, június 24-én pedig Pécsen nagyszabásu munkás-paraszt találkozóra zárul a nemzeti kisebbségi hét. /MTI/

Fennállásának ötödik évfordulóját ünnepli a kiskunfélegyházi Bányászati Berendezések Gyára

2 1956 június 17

Szombaton és vasárnap ünnepelték a kiskunfélegyházi Bányászati Berendezések gyárának dolgozói az Üzem fennállásának ötödik évfordulóját. Első öt éves tervünknek ez az alkotása tevékeny részt vállalt bányüzemünk korszerűsítésében, gépi felszerelésük fejlesztésében. Az ünnepi gyűlésen a gyár kiváló dolgozóit megjutalmazták. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 32. kiadás 1956 június 17 18 óra 25 perc

Szabadtéri színpad Bogyiszlón

1956 június 17

Az árvizsújtotta Bogyiszlón nem sokkal a lakóházak helyreállításának megkezdése után megindult a kulturális élet is. A falu újjáépítésén dolgozó építőmunkások és honvédek addig is, amíg a művelődési ház elkészül, szabadtéri színpadot építettek. A nyáron itt lépnek fel a legjobb Tolna megyei művészeti együttesek, hogy ajándékműsorral kedveskedjenek az újjáépítés dolgozóinak és a lakosságnak.

A szabadtéri színpadon, amelynek nézőterén ezer ember fér el, vasárnap elsőnek zsúfolt nézőtér előtt, nagy sikerrel a báti népi együttes lépett fel.

Megkezdte előkészületeit a jónévű bogyiszlói népi együttes is, amely legközelebb a tél folyamán már nagy sikerrel előadott Hány Jánost, Kodály Zoltán dalművét ujtja fel a szabadtéri színpadon. /MTI/

Gorkij kiállítás Pécsen

1956 június 17

Pécsen vasárnap a megyei könyvtár kiállítást rendezett Gorkij halálának huszadik évfordulója alkalmából. A kiállítás Gorkij életét, munkásságát ismerteti. /MTI/

Szobrot emelt névadójának az egri Gárdonyi Géza tanítóképző intézet

1956 június 17

Az egri Gárdonyi Géza tanítóképző intézet tanulói és tanárai vasárnap bensőséges ünnepségen emlékeztek meg az intézet névadójáról. Ezen a napon leplezték le az iskola gyönyörűen parkirozott kertjében Gárdonyi Géza márványszobrát, Király Róbert, fiatal szobrászművész, az intézet volt diákjának alkotását. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 33. kiadás 1956 június 17 18 óra 55 perc

Békenap Szentgotthárdon

1956 június 17

Vasárnap Szentgotthárdon a járási Népfrent-bizottság és a járási DISZ-bizottság rendezésében nagyszabású békenapot tartottak. A békenapon - amelyen megjelentek a járás termelőszövetkezeteinek, egyénileg dolgozó parasztjainak, kiküldöttai, a járás fiataljai - Retkó Anna, az MDP Központi Vezetőségének tagjai, a Hazafias Népfrent Országos Tanácsának elnöke mondott ünnepi beszédet.

A nagy tepssal fogadott beszéd után Gisella Wendt a Német Demokratikus Köztársaság ifjúsági szövetsége nevében üdvözölte a békenap résztvevőit.

Az ünnepi gyűlés után a békenapon megjelent termelőszövetkezeti tagok és az egyénileg dolgozó parasztok a Kaszagyár és a Selyenygyár dolgozóival látogatást tettek a két üzemben.

/szövő

Ezen a napon nyitották meg Szentgotthárdon a Vas megyei munkásmozgalmi kiállítást is, amely 1867-től 1945-ig mutatja be a megye munkásmozgalmi dokumentumait.

Délután sportbemutatók és művészeti együttesek szórakoztatták a békenap résztvevőit, este tábor tüzzel, tűzijátékkal és táncmulatsággal zárták az ünnepséget. /MTI/

Helytörténeti kiállítás nyílt a Tihanyi Muzeumban

1956 június 17

Új, állandó jellegű kiállítás nyílt vasárnap délután a Tihanyi Muzeumban. A helytörténeti kiállítás gazdag anyaggal mutatja be a tihanyi félszigetnek és környékének kialakulását, fejlődését napjainkig. A muzeum többi termében a XIX. század magyar festészetének kiállítása látható. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 34. kiadás 1956 június 17 19 óra perc

Fiatalközösségek tizedesgyűlésein találkozott vasárnap az ország több városában

1956 június 17

Vasárnap az ország több városában fiatalok tizedesgyűléseinek részvételével béketalálkozót rendeztek.

Kecskeméten

az összesereglett több ezer fiatal délelőtti nagygyűlésen vett részt, amelyen Hollós Ervin, a DISZ Központi Vezetőségének titkára mondott beszédet. A napot változatos program színesítette. Három szabadtéri színpadon mutatkoztak be a járási versenyeken legjobban szerepelt művészeti együttesek - csaknem hetven csoport. Este a megye legjobb művészeti együttesei-nek díszbeutatója került sorra, majd tüzijáték, utcabál zárta be az ünnepségeket.

Kaposvárott

a megyei ifjúsági kulturális seregszemle befejeztével mintegy 25.000 fiatal gyűlt össze a díjkiosztó ünnepségre. A leg-szebb eredményt elért csoportokat a DISZ és a tanács díszes ajándéktrágyákkal jutalmazta meg.

Székesfehérvárott

ugyancsak a fiatalok ezrei találkoztak. A Vörösmarty Mihály kulturális és sportseregszemlébe a megye tizedesnél több fiatalja vett részt és vasárnap legjobbjait - mintegy ezren - adták számot tudásukról. A Szabadság téren rendezett megnyitó ünnepségen Sobos Imre, az MDP megyei pártbizottságának első titkára, Volodin, a DIVSZ munkatársa és Székely József, a DISZ Központi Vezetőségének első titkára szökött a béketalálkozók résztvevőjéhez. A művészeti együttesek bemutatón a szökött-ták fellépésén kívül a megyei könyvtárban megrendezték az ifjú könyvbarátok találkozóját. Ez alkalommal szökötták ki a József Attila olvasószervezet legjobb résztvevőinek az emlékjelvényeket. Az István király Múzeumban megnyitott a megye legjobb ifjú képzőművészeinek kiállítása. Este díszelőadás, majd táncmulatság szökött az fiatalokat.

Győrött

a Sárvári Endre kulturális seregszemle megyei döntőjén 80 művészeti csoport szerepelt vasárnap. Ének- és zenekarok, színjátékosok, szököttők és táncosok léptek színpadra. A seregszemlén résztvevő fiatalok és a megye különböző részeiből érkezett ipari munkások és dolgozó parasztok délelőtti nagyszabású békegyűlést rendeztek. /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 35. kiadás 1956. június 17. 19 óra perc

/Nagyjelentőségű...14. folytat./

A Dolgozó Nők Világkonferenciájának ülése

vasárnap délelőtti

folytatta munkáját. Az elnöki tisztet Ce Vu - ping, a Kínai Országos Szakszervezeti Szövetség női szakosztályának vezetője látta el.

Paulette Kassy, az elefántcsontparti dolgozó nők képviselője a távoli kis ország nődolgozóinak helyzetéről számolt be. Elszántan harcolnak életkörülményeik megjavításáért. Bérük még igen alacsony, s különösen rossz helyzetben vannak a magánvállalatoknál foglalkoztatott nők. Az afrikai bennszülötteket egész alacsony bérekkel szökötták: 10.000-15.000 afrikai frankkal kevesebbet kapnak, mint az azonos képzettségi európai alkalmazottak. Az óvodák és bölcsődék ismeretlenek hazájában.

- Dolgozóink azt szeretnék - fejezte be szökött - ha végre felszabadulhatnának a kizsákmányoló gyarmati rendszer alól. Ezt a törekvésüket ez a világkonferencia is segíteni fogja.

Kim Kui Szan, a Koreai Szakszervezeti Szövetség központi tanácsának tagja a koreai dolgozó nők harcáról, eredményeiről beszökött.

- A koreai dolgozó nők már fontos szerepet vívtak ki a nemzetközi munkásmozgásban a hazájuk szabadságáért és függetlenségéért, jogaik biztosításáért, az emberiség haladásáért vívott harcukkal, - mondotta, majd rámutatott, hogy amikor felszabadultak a japán imperialisták rémuralma alól, s a hatalom a nép kezébe került, a koreai dolgozó nők elsököttben kapták meg jogukat, elsököttben jutottak szabadsághoz és boldogsághoz. Már a japán imperialisták uralma alatt is férfiaként harcoltak jogaikért és résztvettek a japán hódítók ellen irányuló munkás- és parasztmozgalmakban. Hazájuk felszabadítása után tevékenyen bekapcsolódtak az ország politikai, gazdasági és kulturális életébe.

- A koreai nők - folytatta - határtalan hősiességről és elszántságról tettek tanúságot mind az amerikai agresszorok, mind a liszinmanisták elleni felszabadító honvédő harcban, majd pedig a békés építési idején. Háborúban is, s most is hősként állnak helyt a munkában, ott vannak a szocializmus dicső építőinek sorában, harcolnak a népgazdaság helyreállítására és fejlesztésére irányuló tervek teljesítéséért, a háborúban lerombolt üzemek, városok és falvak újjáépítéséért, helyreállításáért.

- Napról-napra növekszik a dolgozó nők száma. Közöttük nagy számban vannak munkások, technikusok és mérnökök is.

/Folyt.köv./

B 36. kiadás 1956. június 17.

19 óra 20 perc

/Nagyjelentőségű... 15. folytat./

A munka hősei magyagó eredményeket értek el. Mődolgozóink közül számosan töltöttek be felölősségteljes állásokat az állami szerveknél, tudományos intézeteknél, a kultúra, az egészségügy és a népművelés területén. A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság a férfiakkal egyenlő jogokat biztosít a nőknek, s minden feltételét megteremti annak, hogy a nők résztvegyenek a termelő és a társadalmi munkában.

A továbbiakban részletesen ismertette, milyen intézkedéseket tett a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya a lakosság anyagi és kulturális színvonalának emelésére. Beszámolt arról, hogy a háborús pusztítások után az üdülőben már sok ezer egyszerű dolgozó pihent, s ebben az évben több mint 140.000 dolgozó részesül üdülésben. A dolgozók egészségvédelme érdekében megvalósították az ingyenes gyógykezelés rendszert, s lényegesen növelik a kórházi ágyak számát.

Ezután elmondta, hogy mennyivel rosszabb a helyzet Dél-Koreában, ahol a liszinmanista kormány uralkodása alatt még a legelemibb jogokat sem biztosítják a dolgozóknak. A nőkre olyan szörnyetes helyzetet kényszerítenek, amelyen a tübínjűs, a feudális alárendeltség és a nyilvános házak Dél-Koreában több mint kétmillió munkanélküli és 2,760.000 részleges munkanélküli bolyong az utcákon. A szakadatlan áremelkedések és a növekvő munkanélküliség miatt a lakosság jórésze az éhhalál küszöbén áll. Különösen súlyos a nők helyzete. Az egyenlő munkáért egyenlő bérezés iránti követeléseiket a liszinmanisták úgy tekintik, mint a liszinmanista kormány elleni bűntettét.

- A dél-koreai nők egyre jobban átérzik, hogy az amerikai imperialisták és a liszinmanista klikk rémuralma alatt nincsenek biztosítva jogaik, szabadságuk és gyermekeik boldogulása. Látják, hogy az észak-koreai nők szabadon és boldogan élnek, nem ismerik az emartelenség rémuralmát. Az észak-koreai nők következetesen harcolnak az ország békés egyesítésért. Országunk egységes nép és egységes állam. Nem tőrhetjük tovább azt az elviselhetetlen helyzetet, hogy szülők, testvérek nem találkozhatnak egymással, sőt nem is levelezhetnek. Ki kell vonni a külföldi csapatokat, s Koreát magunknak a koreaiaknak kell békés uton egyesíteniük! Az egyesítés az egyedüli út, amely a dél-koreai nők teljes felszabadításához, egyenjogúságához vezet. Az amerikai imperialisták és a liszinmanista klikk azonban háborús politikájával újból veszélyezteti a koreai nép nagy nemzeti ügyét, a béke megszilárdítását és az ország békés egyesítését. Az amerikai imperialisták azt akarják, hogy a liszinmanista klikkhoz tartozó zsoldos csapatok újabb északi hadjáratot kezdjenek, így kezdenek lehetetlenné tenni a semleges ellenőrző bizottság működését, nyíltan megsértik a fegyverszüneti egyezményt.

/Folyt.köv./

B 37. kiadás 1956. június 17.

19 óra 35 perc

/Nagyjelentőségű... 16. folytat./

Az ilyen kísérletek a legnagyobb mértékben fenyegetik az egész koreai népet, Ázsia népet és az egész világ békéjét.

- Nem akarjuk - folytatta - hogy hazánk földjét újból vér áztassa. Nem akarjuk újból azokat a borzalmakat, szenvedéseket és pusztításokat, amelyeket a háború okozott. A koreai nép a világ összes népével békét akar. Kormányunk határozata értelmében 80.000 fővel csökkentjük hadseregünk létszámát, s a koreai nők megszerte támogatják a kormány békés intézkedéseit. A koreai egységes demokratikus hazafias front javaslatot tett az Észak- és Dél-Korea közötti érintkezésre, a szabad közlési lehetőségekre, a gazdasági és kulturális kapcsolatok megteremtésére. Korea szakszervezetei az ország békés egyesítéséért folyó harcban kapcsolatban konkrét javaslatokkal fordultak a dél-koreai munkásszervezetekhez, hogy szorosabbra fűzzék az ország munkásszervezeteit. kifejezésre juttattuk azt az óhajt is, hogy kapcsolatok létesítésével és gyűlésekkel közös nevezőre hozzuk mindkét ország rész szakszervezeteinek, munkásszervezeteinek erejét. A dél-koreai munkásokat meghívtuk, látogassák meg országunk északi részét, használják üdülőinket, egészségügyi intézményeinket.

- Meggyőződésünk, hogy ma, amikor a béke és a kölcsönös segítség szelleme egyesíti a munkásszervezeteket és a dolgozó nőket - amelyek erők összehasonlíthatatlanul nagyobbak, mint a háborús erők - megvalósul a hős koreai nép általános kívánsága, az ország békés egyesítése. /Nagy taps/

Lham asszony, a mongol küldöttség képviselője tolmácsolta ezután a mongol nők üdvözlését és ismertette a Mongol Népköztársaságban dolgozó nők egyre javuló élet- és munkakörülményeit, azt a szűleskörű gondoskodást, amellyel megszervezték az anya- és csecsemővédelmet, az egészségügyi hálózatot. Végül részletesen beszélt a mongol dolgozó nők békeharcáról.

Ngun Si Minh-nan, a vietnami delegáció vezetője elmondotta, hogy a Vietnami Demokratikus Köztársaság alkotmánya az élet minden területén egyenlő jogokat biztosít a nőknek. A szakszervezetek különös figyelmet fordítanak a dolgozó nők helyzetére, akik a férfiakkal együtt oly sokat küzdöttek a vietnami nép szabadságáért, s most azon fáradoznak, hogy tovább fejlesszék addigi eredményeiket mind gazdasági, mind kulturális téren. Az ország déli területein azonban a fasiszta kormány drákói rendszabályokat fogantatott, üldözi a szabadságukért harcoló nőket is, de a nép északon és délen egy véleményen van: harcol a békéért, Vietnám újraegyesítéséért a genfi egyezmény szellemében, a demokráciáért és a függetlenségért.

/Folyt.köv./

B 38. kiadás 1956. június 17.

19 óra 40 perc

/Nagy jelentőségű...17. folyt./

Beszéde végén a konferencia résztvevőinek lelkes tapsa közben a vietnami dolgozók művészi ajándékait adta át a konferencia elnökségének.

Ezután Madelaine Colin, a CGT titkára arról a széleskörű munkáról beszélt, amelyet a CGT-be tömörült dolgozók végeztek a vilákonferencia előkészítésében. Utána részletesen ismertette a francia munkásnők helyzetét és megállapította, hogy a nagy kapitalista társaságok profitja állandóan emelkedik, addig a dolgozó nők, éppúgy, mint az egész munkásosztály, elszegényednek. Noha a francia kormány jóváhagyta a Nemzetközi Munkügyi szervezet által kidolgozott egyezményt, amely a férfi és a női munkabérek egyenlőségére vonatkozik, a munkaadók hol nyíltan, hol burkoltan, de rendszeresen megsértik ezt a törvényt.

- Menedzsek ellenére vitathatatlan - folytatta - hogy a francia dolgozó nők helyzete - számos ország dolgozóinak helyzetéhez képest - még mindig előnyös. A francia munkáltatók igyekeznek is erre hivatkozni, hogy fenntartsák, esetleg súlyosbítsák a jelenlegi állapotokat - hagyják. Mi azonban harcolunk a munkáltatók ellen, a munkaütem fokozása ellen.

Részletesen ismertette ennek a harcnak különböző formáit, a sztrájkokat, a petíciókat, a munkaadókhoz irányított küldöttségeket és a sikereket, amelyeket így elértek. A nők általában küzdenek az algériai tüzszünetért folytatott harcban is a tárgyalások sikeréért, az otthonuktól elszakított katonák visszatéréseért. Az algériai dolgozó nők küldöttsége - mondta - amely két muzulmán és egy európai nőből állt, az utazásuk elé támasztott nehézségek miatt - még nincs itt a konferencián. Nem is igen reménykedünk abban, hogy megérkeznek. Mégis szeretném kifejezni a szolidaritásnak azt a mély érzését, amely a francia és az algériai asszonyokat és lányokat összefűzi. /Nagy taps/

- Egyetlen példát mondok csak el erre - folytatta. - Az egyik marseillei vegyipari üzemből behívtak egy fiatal munkást katonának. Hamarosan elesett az algériai harcokban. A szörnyű hír bejelentésekor az üzem munkásai és munkásnői abbahagyták a munkát és munkaruhában, vegyszerek től foltos öltözetben végigvonultak a városban és követelték az algériai mésszír-lás azonnali megszüntetését, az azonnali tüzszünetet. /Nagy taps/ Az asszonyok, Franciaország dolgozó női elutasítják az algériai háborút, amelynek következményeit már most is érzik.

/Folyt.köv./

B 39. kiadás 1956. június 17.

19 óra 45 perc

/Nagy jelentőségű...18. folyt./

Émilie Ngo Toum, a kameruni mezőgazdasági dolgozók szakszervezetének titkárnője ősi kameruni népdallal köszöntötte a konferencia résztvevőit, majd beszámolt a kameruni dolgozó nők sivár helyzetéről és arról a harcról, amelyet az ENSZ égisze alatt folytatnak, hogy Kamerun független állam legyen.

Felszólalása végén a konferencia résztvevőinek lelkes tapsa közben a tanácskozás francia küldöttei virágcsokrot adtak át a felszólalónak, valamint a francia gyarmatokról érkezett más küldötteknek.

Ezután az ülés elnöke több üdvözlő tétviratot olvasott fel, majd a kameruni küldött ismertette azt a súlyos helyzetet, amelyben a néger munkásnők élnek.

Parvathi Krishnahan indiai küldött kapott szót ezután.

- India hatalmas ország, különböző népek lakják, amelyek különböző nyelveket beszélnek, - mondotta bevezetőben. - A munkás szolidaritása azonban egységre tömörítette az összes dolgozókat.

- Számos törvényünk védi a dolgozó nők jogait, rendszert speciális, gazdasági és politikai helyzetüket, s kiküszöböli a megkülönböztetés és számos formáját. Mindamelllett számos foglalkozási ágban a dolgozó nőket félig szakképzett, vagy szakképzettség nélküli munkakörbe szorítják. Ennek következménye igen sokszor a férjes asszonyk hátrányos helyzete, mint eltérő bérskála, stb. Az iparban a nők a legalacsonyabban fizetett rétegekhez tartoznak. Az ültetvényeken dolgozók létszámának csaknem a fele női munkaerőből áll.

- Országunkban az alkotmányos biztosítékok nem elegendők arra, hogy megvédjék a dolgozó nők jogait. Asszonyainknak tehát a szakszervezetekben kitartó küzdelmet kell még vívniuk az egyenlőségért, a munkához való jogért, létfontosságú követeléseikért. Erre annál inkább szükség van, mert sok iparágban, így például az építőiparban, a nők szervezkedése ugyyszólván ismeretlen. El kell érniük, hogy a nők a szakszervezetekben felálló helyre kerüljenek. A dolgozó nők egysége és kölcsönös megértése, amely ezen a konferencián is kifejezésre jutott, arra bátorítja az indiai nőket, hogy szakszervezeteik segítségével keményebben harcoljanak jogos követeléseik valósággá tételéért - mondotta Parvathi Krishnahan.

/Folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 40. kiadás 1956. június 17.

20 óra perc

/Nagyjelentőségű...19.folyt./

Irma Othar az argentin küldöttség üdvözlését tolmácsolta és hangsúlyozta, hogy az argentin munkások is harcolnak az emberséges munkafeltételekért, s a konferenciáról gazdag tapasztalatokkal térnek haza. Követelik a dolgozók jogait ért harcok üldöztetésének megszüntetését, a letartóztatottak szabadonbocsátását és a szakszervezetek által kiharcolt jogok tiszteletbentartását.

Utána a magyar delegátus szólt fel. Elmondotta, hogy a lakosság legvalószínűbb rétegei egyre nyíltabban szembefordulnak a francoista diktatúrával, mert a dolgozók helyzete már egyre elviselhetetlenebbé válik.

Rie Groenewegen, a holland küldöttség tagja elmondotta, hogy a holland nők körülbelül a 65 százalékát kapják a férfiak bérének. Különösen nehéz a férjes asszonyok helyzete. Az üzemekben nincsenek napközi ótthonok. A nőknek csak kis hányada szak szervezeti tag, de a nők azért általában segítik a szakszervezeti munkát, s készek harcolni követeléseik teljesítéséért.

Ezután a mandátumvizsgáló bizottság jelentését terjesztették be, amely megállapítja, hogy a világkonferencián 497 résztvevő van jelen, öt világrészről. A küldöttek közül 318 olyan szakszervezet tagja, amelyek a Szakszervezeti Világszövetséghez tartoznak, 167-en viszont olyan szakszervezetekben dolgoznak, amelyek nem tartoznak a Szakszervezeti Világszövetséghez, 12-en különböző nőszervezetekhez tartoznak. Sajnálatos állapította meg a jelentés, hogy egyes országok képviselői - akik pedig szerettek volna résztvenni a konferencián - különböző nehézségek miatt nem jöttek el /például Algír, Ciprus/. Résztvettek a konferencián a Nemzetközi Munkügyi Hivatal, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség, továbbá a nemzetközi szakmai szervezetek képviselői. A bizottság megállapította, hogy az első világkonferencia igen széles körben képviselte a dolgozó nőket.

A délutáni ülésen Theresa Noce, a Textil- és Ruházatiipari Dolgozók Nemzetközi Szövetségének elnöke látta el az elnöki tiszteletet.

Velia Ramirez, az Uruguayi Dolgozók Általános Szövetsége elnöke az uruguayi nők nevében köszöntötte a konferenciát és beszámolt arról, hogy milyen körülmények között szülnének az uruguayi nődolgozók. Uruguay függő ország, ahol az iparcikkek behoztala hátráltatja a hazai kereskedelem kifejlődését, s a nagy földbirtokok állami támogatása a paraszti családok ezreit juttatja koldusbotra. Harminc nagy földbirtokos kezében hatmillió hektár föld van.

/Folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 41. kiadás 1956. június 17.

20 óra perc

/Nagyjelentőségű...20.folyt./

A földbirtokokon kegyetlenül kizsákmányolják a béreseket, s a mezőgazdaságban dolgozó nők keresete is rendkívül alacsony. Az öntudatra ébredő dolgozók azonban szilárdan bíznak abban, hogy közös harcokkal elérik helyzetük megjavítását.

Rina Palumbo, az olaszországi ruházati ipari szakszervezet titkára elmondotta, hogy a textiliparban igen széles körben elterjedt a nők otthoni foglalkoztatása. Harcolnak azért, hogy csökkentsék az otthon végzett háziipari munkát, mert ez a dolgozó nők legembertelenebb kizsákmányolását segíti elő, minden szociális védelem nélkül.

Ezután a japán delegáció vezetője szólt fel. Felkérte arra, hogy Japán volt az az ország, ahol először dobták le atombombát. Nyomatékosan felhívta a világ népeinek figyelmét: követeljék, hogy a leg sürgetőbbben szüntessék meg az atom- és hidrogénbomba gyártását, raktározását és kísérleteket, hogy a népek soha többé ne majjenek keresztül ilyen szenvedésen.

Theresa Noce elnök ezután bejelentette, hogy a konferencia elnöksége köszönetet mond a Szakszervezeti Világszövetségnek a konferencia összehívásáért és a nemzetközi előkészítő bizottságnak, hogy sikeresen szervezte meg az összejövetelt. A konferencia elnöksége helyesnek tartja, ha a nemzetközi előkészítő bizottság folytatja munkáját nemzetközi szinten az kért a célokért, amelyek a konferencia napirendjén szerepeltek.

Tuti elvtársnő, a javaslattevő bizottság elnöke közölte, hogy nagyszámu javaslat érkezett a bizottsághoz. Ezeket a javaslatokat a konferencia után közzéteendő anyagokhoz csatolják.

Ezután a memorandumot megfogalmazó bizottság japán vezetője terjesztette elő a következő tervzetet:

A DOLGOZÓ NŐK VILÁGKONFERENCIÁJÁNAK MEMORANDUMA
A NEMZETKÖZI MUNKAÜGYI SZERVEZET /OIT/ FOICAZÁTOJÁHOZ

1./ A Dolgozó Nők Világkonferenciája, amely 1956. június 14-től június 17-ig Budapesten ülésezett, kifejezésre juttatta az egész világ dolgozó nőinek a jobb életfeltételek megteremtésére, az őket sújtó megkülönböztetések és különbségekkel szembeni érvényesülő megkülönböztetések megszüntetésére irányuló közös törekvésüket.

2./ A Konferencia foglalkozott az OIT-nak a dolgozó nők helyzete megjavítása és különösen a loc.sz. nemzetközi munkaügyi egyezmény alapján az "egyenlő munkáért egyenlő bért" elv alkalmazása céljából kifejtett tevékenységével.

/Folyt.köv./

3./ A Konferencia úgy véli, hogy a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 34. ülés szakának az egyenlő bérrel hozott határozata, valamint a nők foglalkoztatásának kérdésével foglalkozó szakértői bizottságnak a Nemzetközi Munkaügyi Iroda /BIT/ igazgató tanácsa által történt összehívása elősegítette a dolgozó nők időszerű problémáinak megoldását szolgáló általános akciót.

4./ Az OIT egész ezirányú tevékenysége, amelyet az összes, különböző irányzatú szakszervezetek helyeselték, meg-egyezési alapon és a közös akció területén szolgálnak mindazok számára, akiknek szivügyük a dolgozó nők jogegyenlősége, s akik eszelekedni akarnak a dolgozó nők helyzetének megjavítása érdekében.

5./ De a valóság, amellyel a dolgozó nők tízmilliói naponta találkoznak, s amelyet a Dolgozó Nők Világkonferenciája feltárt, azt mutatja, hogy a tevékenységek közvetlen hatása a megoldandó problémák terjedelméhez és súlyához képest még elégtelen.

6./ A dolgozó nők az országok többségében egyenlő munkáért 10-65 százalékkal kisebb bért kapnak, mint a férfiak. Az "egyenlő munkáért egyenlő bért" elv hatékony megvalósítása mostanáig csak a szociálistá rendszerű országokban történt meg. Sok országban a dolgozó nőket csak a legkevésbé szakképzett és a legrosszabbul fizetett munkakörökben foglalkoztatják. A nagy szakképzettséget igénylő munkakörökben való foglalkoztatásuk, szakmai és műszaki képzésük még nincs kellőképpen megszervezve, különösen az elmaradott országokban. Még nehezebb, gyakran ember-telen az otthoni munkán, a háztartási munkán, a mezőgazdaságban és különösen az ültetvényeken foglalkoztatott sokmillió nő helyzete.

7./ Sok országban elégtelen, vagy teljesen hiányzik a szociális törvényhozás - s különösen az anya- és a gyermekvédelemre vonatkozó törvényhozás - amelyek híján a dolgozó nők nem juthatnak hozzá a tényleges jogegyenlőséghez.

8./ A dolgozó nőket sújtó gazdasági és szociális megkülönböztetés problémájának, s különösen a béregyenlőség döntő fontosságú problémájának megoldásával nem lehet tovább késlekedni. A bérmegkülönböztetések megszüntetése korunk egyik égető szociális problémájává vált. A jogegyenlőség és különösen a béregyenlőség elvét nagyon széles körben elismerik; az Egyesült Nemzetek illetékes szerve, a Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottság most ezt a problémát leggyakorlatibb vonatkozásában tevékenysége középpontjába helyezte.

/Folyt.köv./

9./ Sok különböző irányzatú szakszervezet, valamint a nemzetközi szakszervezeti központok programjukba iktatták a dolgozó nők béregyenlőségét, és állandóan azon dolgoznak, hogy az "egyenlő munkáért egyenlő bért" elv mindenütt érvényesüljön. Ennek az elvnek az elismert, és nyílt ellen-ségei ma már kizárólag azok a nagyipari és pénzügyi társaságok, amelyek a dolgozó nők kettős kizsákmányolása árán hatalmas profitöbblethez jutnak.

10./ Ilyen körülmények között okvetlenül szükséges, hogy az OIT fokozza ezen a területen kifejtett tevékenységét. A Dolgozó Nők Világkonferenciája néhány idevágó építő jellegű javaslatot szeretne az OIT elé terjeszteni.

11./ Például hasznos lenne, ha az OIT a BIT kiadványaiban megjelenő alapos tanulmányok révén átfogóbban és pontosabban ismertetné a dolgozó nők valóságos helyzetét. A Dolgozó Nők Világkonferenciája erre vonatkozóan nagy mennyiségű, konkrét, pontos, meggyőző anyagot gyűjtött össze, amelyet készségesen átad a nemzetközi szakszervezeti központoknak, az OIT-nak, továbbá az Egyesült Nemzetek illetékes szerveinek.

12./ Az OIT újabb erőfeszítéseket tehetne annak érdekében is, hogy szaporodjék a 100. sz. Nemzetközi Munkaügyi Egyezményt ratifikáló országok száma, s különösen annak érdekében, hogy ellenőrizze: milyen körülmények között alkalmazták ezt a megállapodást. Az OIT ezirányú tevékenysége kétségtelenül eredményesebb lenne, ha a szakszervezetek szorosabban résztvehetnének benne.

Ezért a Konferencia azt javasolja Önnek, hogy hívja össze a három nemzetközi szakszervezeti központ értekezletét, amelyen az Ön közreműködésével sor kerülhetne annak a kérdésnek a megvizsgálására, hogy ezek a központok együttesen miképpen segíthetik elő a legeredményesebben a 100. sz. egyezmény alkalmazását.

13./ Szükséges lenne továbbá, hogy a nők foglalkoztatásának kérdésével foglalkozó szakértői bizottság állandó testületté alakuljon át, hatásköre kiterjedjen, s rendszeresen ülésezzen, nemcsak a napirendjén már szereplő különleges kérdések megvizsgálása céljából, hanem azért is, hogy tanulmányozhassa általánosabb módon a női munka egész problémakörét és különösen a bérproblémákat. Ezen a területen is mindenképpen előnyös lenne, ha a szakszervezetek fokozottabban résztvennének a munkában.

/Folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 44. kiadás 1956. június 17. 20 óra 20 perc

/Nagyjelentőségű...23.folyt./

14./ A Dolgozó Nők Világkonferenciája úgy véli, hogy az OIT illymódon jelentős segítséget adhatna azokhoz a fontos szak szervezeti tevékenységekhez, ahhoz a sok és nehéz akcióhoz, amelyeket a dolgozó nők és a szak szervezeti mozgalmak egésze folytat a nőket sújtó megkülönböztetés megszüntetése céljából.

A konferencia résztvevői egyhangulag elfogadták a Nemzetközi Munkügyi Szervezet főigazgatójához intézendő memorandum szövegét.

Ezután a konferencia üdvözlőt küldött azoknak az indiai, algériai, ciprusi és chilei nődolgozóknak, akiket kormányaik megakadályoztak a tanácskozáson való részvételben.

/Folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 45. kiadás 1956. június 17. 20 óra 25 perc

Diszeloádás az Állami Operaházban a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányküldöttsége tiszteletére

1956. június 17.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Kim Ir Szen marsall vezetésével hazánkban tartózkodó kormányküldöttsége tiszteletére vasárnap este diszeloádást rendeztek az Állami Operaházban.

A diszeloádáson megjelent Kim Ir Szen marsall, a Koreai Munkapárt Központi Bizottságának elnöke, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Minisztertanácsának elnöke, továbbá a küldöttség tagjai.

Jelen voltak a párt és a kormány vezetői: Apró Antal, Ács Lajos, Dobi István, Gerő Ernő, Hegedüs András, Kovács István, Rákosi Mátyás, Szalai Béla, Bata István, Piros László, Egri Gyula, Vég Béla. Megjelent az előadáson Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Boldoczki János külügyminiszter, továbbá a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a Minisztertanács számos tagja, a Külügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium vezető munkatársai, a politikai, a gazdasági és a kulturális élet kiváló személyiségei.

Jelen voltak az előadáson a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetségének tagjai. Ott volt a budapesti diplomáciai képviselők több vezetője. Eljöttek a budapesti koreai kolónia tagjai is.

Az előadás megkezdése előtt Tóth Aladár Kossuth-díjas, az Állami Operaház igazgatója köszöntötte a kormányküldöttséget. A jelenlevők helyükről felállva hosszantartó ünneplésben részesítették Kim Ir Szen marsallt és a küldöttség tagjait.

A koreai és a magyar Himnusz elhangzása után a diszeloádáson a Bihari nótája című táncjátékot mutatták be.

Az előadás szünetében a küldöttség tagjai virágcsokrokkal mondtak köszönetet a szereplőknek magas művészi színvonalu teljesítményükért./MTI/

61.

A Dolgozó Nők Nemzetközi Konferenciájának felhívása

1956 június 17

Mi, 42 ország dolgozó nőinek képviselői, akik 1956 június 14-17-ig Magyarországon, Budapesten összegyűltünk, ezen az első nemzetközi konferencián, köszöntjük az egész világ dolgozó nőinek millióit, akiknek forró és fenntartás nélküli támogatása és egyesített erőfeszítései hozzájárultak ahhoz, hogy lehetővé váljon ez a történelmi találkozó.

A vitáink és a konferencia előkészületei folyamán a világ minden részében előrelépően megnyilvánult lelkesedés és érdeklődés okot ad arra a reményre és hitre, amelyet egységünkbe és harcunkba vetünk. Ez a harc jogos követeléseink kivívásáért és annak a megkülönböztetésnek végetvetéséért folyik, amelynek a dolgozó nők olyan sokáig áldozatai voltak.

A Szakszervezeti Világszövetség kezdeményezésére a konferencia előkészületei a legkülönbözőbb szervezeteket mozgósították. Ezek a szervezetek az általuk nyújtott segítséggel és támogatással bebizonyították a szakszervezetek nélkülözhetetlen szerepét és azt a döntő támogatást, amellyel a munkások ügyét szolgálják.

Közös harcainkban már számos győzelmet arattunk.

Ezek a sikerek lehetőségeinket bizonyítják. Most pedig, ha megerősítjük egységünket, ha a szakszervezetek összefognak, ha teljes mértékben részt veszünk a szakszervezetek tevékenységében, akkor élet- és munkakörülményeink fokozott mértékben megjavulhatnak.

Konferenciánk az egység megszilárdítását jelentette. Öt világrész dolgozó női, akik különböző társadalmi rendszerű országokból jöttek, különböző színű, különböző nézeteket valló és különböző szakszervezetekhez tartozó asszonyok találkoztak össze és barátságosan, komolyan vitatták meg kérdéseiket és tapasztalataikat, elmondották fő követeléseiket és megvitatták ezek kivívásának eszközeit.

Konferenciánk még csak kezdetét jelenti az egész világ dolgozó női és ezek szakszervezetei által tett erőfeszítésnek, a követelések győzelemre vitele szempontjából.

/folyt.köv./

/A Dolgozó Nők Nemzetközi.... 1.folyt./

Világ dolgozó női,

véget akarunk vetni alacsony béreinknek. Ugyanazt a munkát végezzük, mint a férfiak, bebizonyítjuk azonos képességeinket, azonos felelősséget viselünk, tehát azonos bért is kell kapnunk.

A bérmekülönböztetés, amelynek hátrányát mi szenvedjük el, az extraprofit forrását jelenti a munkaadók számára és egyúttal eszközt jelent fivéreink és férjeink béreinek lecsökkentésére. Az "egyenlo munkáért egyenlo bért" elve az összes bormunkások közös érdekét szolgálja.

Véget akarunk vetni a megkülönböztetés minden formájának, a bérek, a foglalkoztatás, az előléptetés, a szakképzés és az elbocsájtások területén, de mindenekelőtt ki akarjuk jelenteni a munkához való jogunkat.

Nem tűrjük a munkánkat gyorsítását, a növekvő kiszármányolást és a túl hosszú munkanapokat, amelyek felemészítik erőnket és idegeinket. Harcoljunk a rövidebb munkaidőért, nevezetesen a 40 órás munkanapért, a bérek csökkentése nélkül.

Harcoljunk a jobb lakásokért, a nők munkavédelméért, az anyaságra való jogért, a nyugdíjazási jogért, kielégítő szociális szolgáltatásokért és előnyökért, mindazokért a rendszabályokért, amelyek megkönnyíthetik terhünket.

Világ dolgozó női,

mindezt a haladást csak úgy érhetjük el, ha béke marad a világban.

Az eddiginél nagyobb energiával követeljük az összes nemzetek közötti barátságot és a világbéke fenntartását. Harcoljunk az árufelosztás felhalmozása ellen, harcoljunk az atom és nukleáris fegyverek kipróbálása és használata ellen és harcoljunk a fegyverkezés csökkentéséért.

A gyermeti és függő országokban a dolgozó nők népükkel együtt bátran harcolnak a nemzeti szuverenitásért és függetlenségért, sorsuk megjavításának első feltételéért, fejezzük ki irántuk teljes szolidaritásunkat.

/folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 48. kiadás 1956 június 17 10 óra 45 perc

/A Dolgozó Nők Nemzetközi... 2. folyt.

Világ dolgozó női,

merítsünk új erőt az elért sikereinkből és szilárd egységben haladjunk előre a még nagyobb, döntőbb győzelmek felé.

A dolgozó nők első világkonferenciája világosan kifejezte leglényegesebb követeléseinket és kijelölte az utat ezek eléréséhez.

Vitassuk meg mindenütt ezeket a követeléseket: az üzemekben, a földeken, a hivatalokban és az összes munkahelyeken. Népszerűsítsük ezeket az eszméket a konferenciák, a gyűlések által, röpcédulák kibocsátásával, az újságokon, a rádión keresztül, stb.

Még szervezetlen dolgozó nők, csatlakozzatok mindnyájan a szakszervezetekhez.

Vegyünk tevékeny részt a szakszervezetek életében és irányításában. A szakszervezet megvédelmezi jogainkat és támogat bennünket.

Dolgozó nők, nem vagyunk egyedül, számíthatunk a szakszervezetek hatékony segítségére.

Megosztva gyengék vagyunk és ki vagyunk szolgáltatva a munkaadóknak. Kéz a kézben fűzzük szorosabbra a barátság és az egység szálait, szakszervezeteinkben tömörülve.

Előre a jobb bértért, az egyenlő munkáért egyenlő bér kivívásáért, a csökkentett munkaidőért, a jobb életért és a békéért! /MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 49. kiadás 1956. június 17. 21 óra 28 perc

/Nagy jelentőségű... 24. folyt./

Ezután került sor a határozati javaslat ismertetésére. Rina Picolato, olasz küldött ismertetette a határozatot, amelyet a kongresszus részvevői egyhangú lelkesedéssel elfogadtak.

A határozat bevezetőben megállapítja: a nemzetközi munkásmozgalom történetében először rendezték meg 1956. június 14-től 17-ig a Dolgozó Nők Világkonferenciáját Budapesten. A konferencián elhangzott felszólalások és javaslatok azt mutatják, hogy a dolgozó nők öntudata jelentős mértékben növekedett.

A továbbiakban a határozat hangsúlyozza: a világkonferencia küldöttei megbélyegezték a dolgozó nők kizsákmányolásának sok országban alkalmazott különböző módszereit: a bér-megkülönböztetést, a munkaitem fokozását, a munkaidő meghosszabbítását, a szakképzés elégtelenségét, a faji megkülönböztetést, a gyermekmunka alkalmazását, valamint a mezőgazdasági munkások és az otthoni munkával foglalkoztatott nők különösen sanyaru helyzetét.

A világkonferencia üdvözli azokat a vívmányokat, amelyeket a szocialista országok dolgozó női a nemek közti egyenlőség tekintetében a gazdasági, politikai és társadalmi élet minden területén elértek.

A világkonferencia küldöttei a különböző országokban élő nődolgozók helyzetére vonatkozó beszámolók alapján szükségesnek tartják, hogy követeléseik kielégítésére a legteljesebb egységben erőteljes akciót indítsanak. Ezért felszólítják a világ összes nődolgozóit, hogy fajra és nézeteikre való tekintet nélkül indítsanak közös akciókat a következő célok elérése érdekében:

Az egyenlő munkáért egyenlő bért elvnek alkalmazása valamennyi dolgozó nőre.

Kollektív szerződések, vagy megfelelő törvények útján azonos összeget munkabér biztosítása a dolgozó férfiak, illetőleg a dolgozó nők számára.

A dolgozó nőkkel szemben felvételnél, elbocsátásoknál, valamint az előmenetelnél mindenféle megkülönböztetés megszüntetése.

A munkaidő csökkentése: 40 órás munkahét, bércsökkenés nélkül.

/Folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 50. kiadás 1956. június 17.

91 óra 25 perc

/Nagy jelentőségű...25. folyt./

A munkaütem csökkentése,

Az érvényben levő munkásvédelmi és munkaegészségügyi törvények megújítása és új törvények életbeléptetése a dolgozó nők érdekében.

A nők munkához való jogának elismerése a nyugdíjkorhatár eléréséig.

Munkánélküli segély folyósítása.

A nődolgozók szakképzettségének előmozdítása szakmai iskolák létesítése útján.

A nők öregségi biztosításának bevezetése, vagy megújítása, számukra ingyenes orvosi ellátás és kórházi ápolás biztosítása.

A dolgozó anyák jogainak biztosítása és kiterjesztése, /fizetett szülési szabadság és szoptatási idő, az iskolák, óvodák, napközi otthonok és bölcsődék hálózatának kiegészítése./

A lakásépítési tevékenység fokozása, a lakbérek leszállítása.

A konferencia felhívja továbbá a dolgozó nőket, hogy még tevékenyebben vegyenek részt a munkásosztálynak a bérek emeléséért, a szakszervezeti jogok és a demokratikus szabadságjogok megszerzéséért és tiszteltbentartásáért folyó harcban.

A konferencia hangsúlyozza a szakszervezeti munka hatalmas fontosságát a dolgozó nők követeléseinek kivívásában, ezért felhívja a világ dolgozó nőit: lépjenek be szakszervezetekbe, minden képességükkel segítsék elő a szakszervezetek erősödését.

Ugyanakkor a konferencia felhívja valamennyi ország különböző szakszervezeteit, fordítsanak különös gondot a dolgozó nők követeléseire, s a követelések védelmére.

/Folyt.köv./

MTI BELFÖLDI HIREK

B 51. kiadás 1956. június 17.

21 óra 30 perc

/Nagy jelentőségű...26. folyt.

A Dolgozó Nők Világkonferenciája üdvözlöi a különböző országok szakszervezetei közötti együttműködés minden formáját, különösen azokat, amelyeknek célja a dolgozó nők helyzetének megújítása. Megállapítja, hogy a közös akcióknak megvan a reális alapja.

A világkonferencia elhatározta, hogy memorandumot terjeszt a BIF elé, amely a dolgozó nők legfontosabb követeléseit tartalmazza, s a tanácskozás eredményeképpen kiadott anyagokat az SZVSZ, a CISL és a CISC vezető szerveinek is megküldi, azzal a kérésrel, hogy ezek a szervek közösen vitassák meg a felmerült problémákat, a dolgozó nők követeléseit figyelmebevevő megállapodás létesítése céljából.

A világkonferencia felhívja az összes dolgozó nőket, valamennyi ország munkásosztályát és minden szakszervezetet: egyesítsék erőfeszítéseiket a gyarmati rendszer megszüntetése, a leszállás, az atom- és a termionukleáris fegyverek gyártásának, kipróbálásának és felhasználásának eltiltása, az atombombaokészletek megszüntetése, valamint a népek közötti békés együttműködés fejlesztése érdekében.

Ezután Brigitta Johansson, a Dolgozó Nők Világkonferenciájának elnökségi bizottságának tagja, a felhívást megszervező bizottság elnöke a résztvevők elé terjesztette a konferenciának a világ dolgozó nőihez intézett felhívását.

/A felhívás szövegét már közzétük./

A felhívást a konferencia küldöttjei hatalmas lelkesedéssel egyhangulag elfogadták.

Ezután az elnök Theresa Noce mondott záróbeszédet, majd a konferencia a békeinduló és a DIVSZ-induló hangjaival ért véget. /II/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 52. kiadás 1956. június 17.

21 óra 30 perc

Időjárásjelentés

A Meteorológiai Intézet jelenti június 17-én, vasárnap este 21 órakor:

Gyengül az éjszakai lehülés

Nagy-Britannia és Hollandia felől újabb ciklon közeledik Közép-Európa felé. A ciklon hatására a magasban megélnék a meleg légtömegek feláramlása a Földközi-tenger térségéből, s emiatt az Alpok, Kárpátok környékén újra felhősebb lett az idő.

Hazánkban ma csak néhány helyen volt kisebb eső. A hőmérséklet nyugaton 18-21, keleten 21-24 fokig emelkedett.

Budapesten ma 21 órakor a hőmérséklet 18 fok, a tengerszintre átszámított légnyomás 761 mm, mérsékelten süllyedő irányzatú.

Várható időjárás hétfőn estig: Felhőátvonulások, a nyugati megyékben helyenként kisebb eső. Mérsékelt, helyenként élénkebb déli-délnyugati szél. Az éjszakai lehülés gyengül, a nappali hőmérséklet alig változik. Várható legalacsonyabb hőmérséklet ma éjjel: 10-13 fok, helyenként 13 fok felett, legmagasabb nappali hőmérséklet hétfőn: 22-25 fok között.

A Duna vizállása vasárnap reggel Budapestnél
386 cm./MTI/

MTI BELFÖLDI HIREK

B 53. kiadás 1956. június 17.

22 óra 5 perc

Fogadás a Dolgozó Nők Világkonferenciáján résztvevő küldöttek tiszteletére

1956. június 17.

A SZOT elnöksége, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának Elnöksége, a Magyar Nők Országos Tanácsa, és az Országos Béketanács vasárnap este fogadást adott az Országházban a Dolgozó Nők Világkonferenciáján résztvevő küldöttek tiszteletére.

A fogadáson jelen voltak a Dolgozó Nők Világkonferenciáján résztvevő külföldi küldöttségek és a magyar küldöttség tagjai. Résztvevő a fogadáson Kovács István és Rákosi Mátyás, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai, Bata István, az MDP Politikai Bizottságának póttagja, továbbá Gaspár Sándor, a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöke, Mihályfi Ernő, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, Vass Istvánné, a Magyar Nők Országos Tanácsának elnöke, Andics Erzsébet, az Országos Béketanács elnöke, továbbá a magyar politikai, társadalmi és kulturális élet számos kiválósága, valamint a külföldi sajtó képviselői.

A fogadás meleg-baráti-légkörben zajlott le. /MTI/

- Vége -